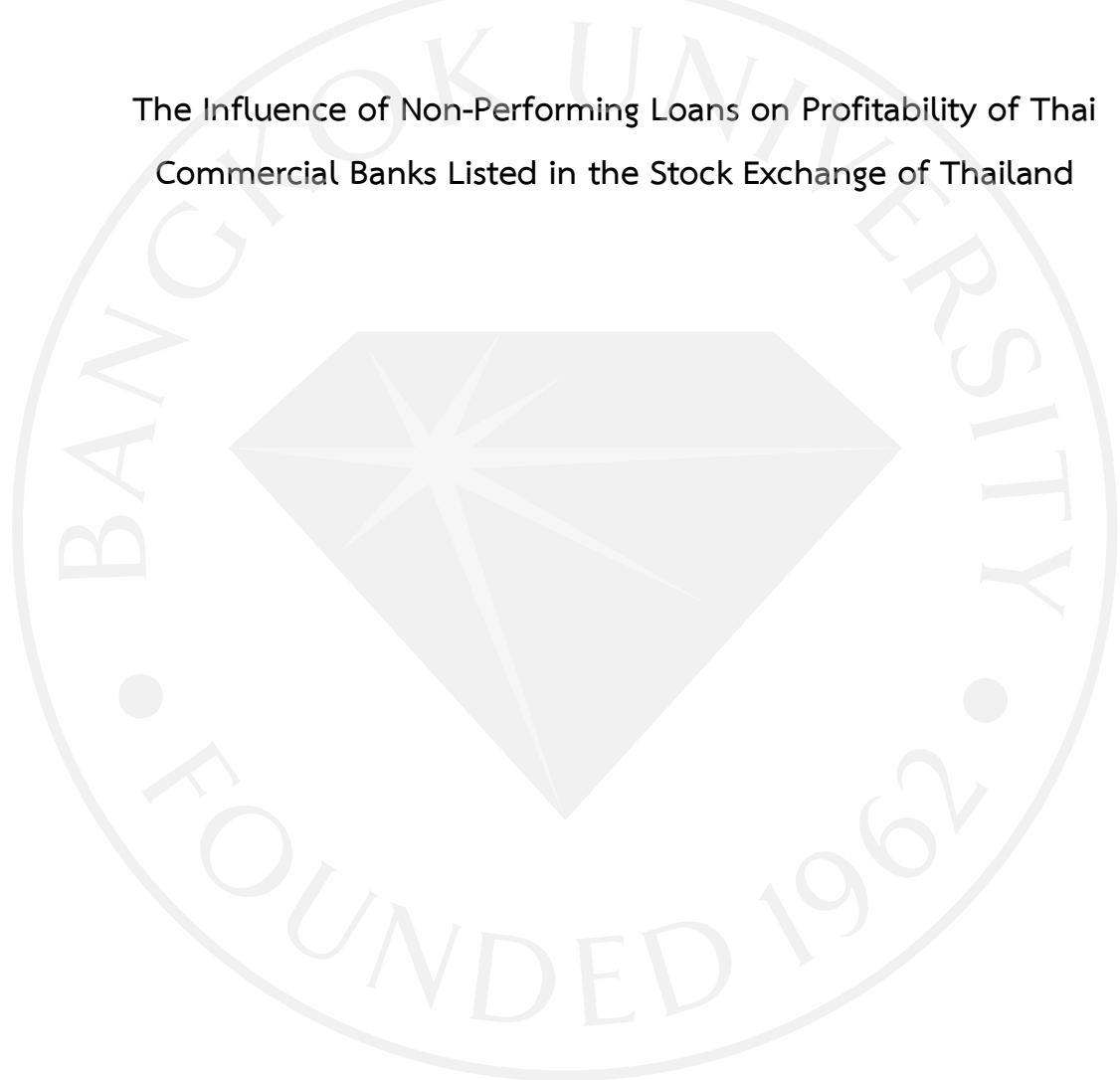

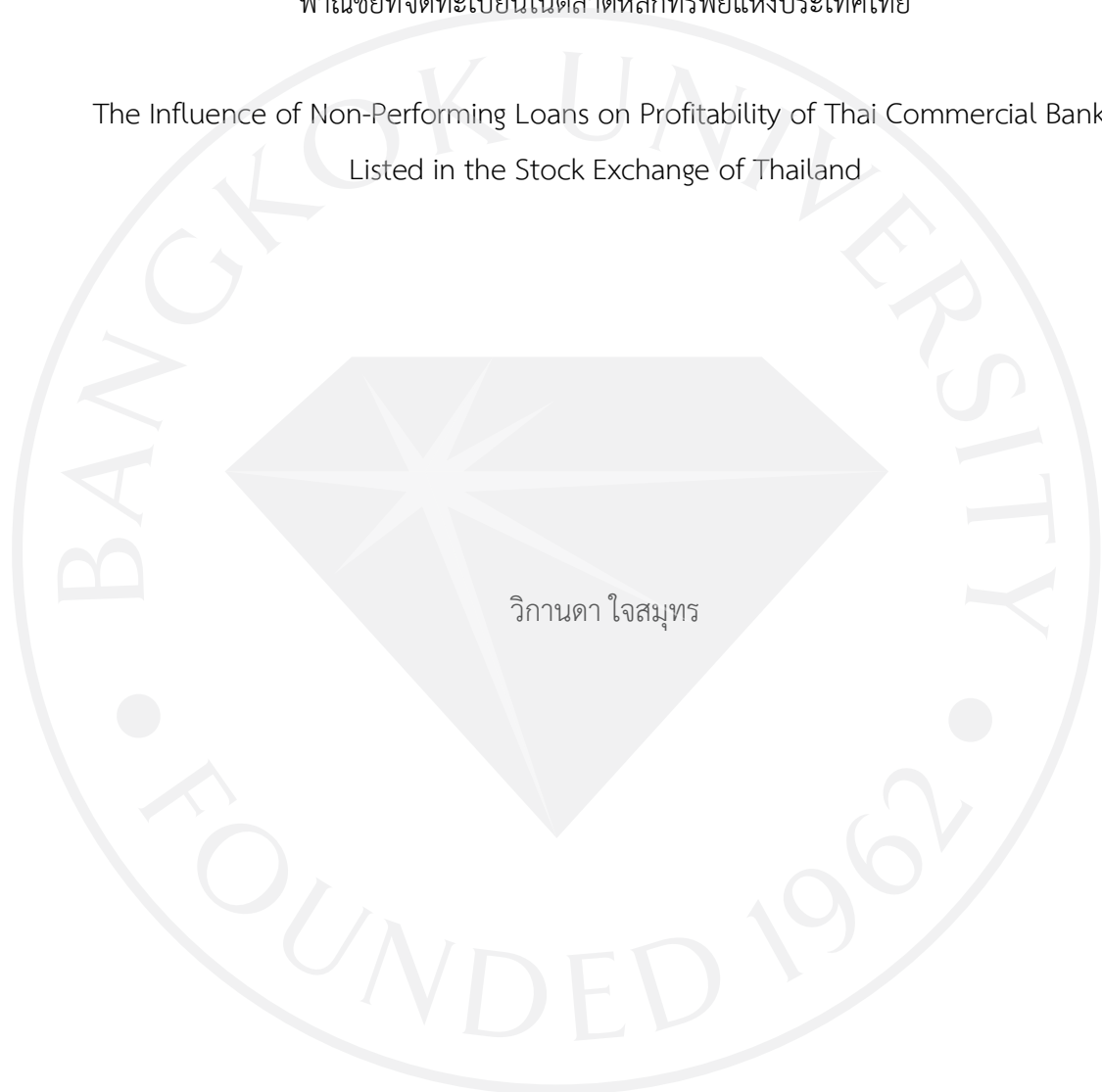
อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไร
ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

The Influence of Non-Performing Loans on Profitability of Thai
Commercial Banks Listed in the Stock Exchange of Thailand

อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

The Influence of Non-Performing Loans on Profitability of Thai Commercial Banks Listed in the Stock Exchange of Thailand

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2558

©2558

วิกานดา ใจสมุทร

สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน

เรื่อง อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไร ของ
ธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้วิจัย วิกานดา ใจสมุทร

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น)

ผู้เชี่ยวชาญ

(ดร.รพีสร เพ็ญเกษม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรยา สิงห์สงบ)

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

20 พฤศจิกายน 2558

วิกานดา ใจสมุทร. ปริญาวิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเงิน, ธันวาคม 2558, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (76 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 11 ธนาคาร ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2557 โดยอาศัยวิธีการวิเคราะห์ Fixed Effects และ Random Effects Regression เนื่องด้วยข้อมูลที่ทำการวิเคราะห์เป็นข้อมูลแบบ Panel Data ของธนาคารพาณิชย์จำนวน 11 แห่ง ในช่วงเวลา 10 ปี รวมทั้งสิ้น 110 ข้อมูล ทั้งนี้ ปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในงานวิจัยเรื่องนี้วัดโดยอัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อบริการ ในขณะที่ความสามารถในการทำกำไรวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม

จากผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเฉลี่ยมีระดับที่ไม่สูงมากนักและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ Fixed Effects และ Random Effects Regression พบว่า ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตาม หากไม่คำนึงถึงนัยสำคัญทางสถิติ จะพบว่า ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีอิทธิพลในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ สำหรับปัจจัยอื่นๆ พบว่า รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ ในขณะที่ ค่าใช้จ่ายดำเนินงานและคุณภาพสินเชื่อ มีอิทธิพลในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ อย่างไรก็ตาม พบว่า รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ยและขนาดของธนาคาร ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำสำคัญ: สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ธนาคารพาณิชย์, ความสามารถในการทำกำไร

Jaisamut, W. M.S.(Finance), December 2015, Graduate School, Bangkok University.
The Influence of Non-Performing Loans on Profitability of Thai Commercial Banks
Listed in the Stock Exchange of Thailand (76 pp.)
Advisor: Asst. Prof. Supachet Chansarn, Ph.D.

ABSTRACT

The main objective of this research was to examine the situation regarding non-performing loans (NPLs) and the influence of the amount of non-performing loans on the profitability of 11 Thai commercial banks listed in the Stock Exchange of Thailand during 2005-2014 by employing the fixed effects and random effects regression analyses as the panel data of 11 commercial banks during 10-year period, totally 110 company-years, was analyzed in the study. Additionally, non-performing loans in this study was measured by the ratio of total non-performing loans on total loans while the profitability was measured by the ratio of net profit margin on total assets.

The results of the study revealed that the average profitability of Thai commercial banks listed in the Stock Exchange of Thailand was not very high, but exhibited an upward trend over the study period. Furthermore, the fixed effects and random effects regression analyses revealed the non-performing loans had no impact on the profitability. However, regardless of the statistical significance, non-performing loans appeared to have a negative influence on the profitability. In terms of the other factors, net interest income was found to have a positive influence on the profitability. On the contrary, non-interest expenses and credit quality were found to have a negative influence on the profitability. Finally, non-interest income and the size of the banks had no impact on the profitability of Thai commercial banks listed in the Stock Exchange of Thailand.

Keywords: Non-Performing Loans, The Stock Exchange of Thailand, Commercial Banks, Profitability

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเฉพาะบุคคลฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภเจตน์ จันทร์สาส์น อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาเฉพาะบุคคล ซึ่งได้ให้ความรู้ คำแนะนำ ข้อคิดเห็นต่างๆ ชี้แนะแนวทางการแก้ปัญหา และคอยตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องในงาน อย่างละเอียด เพื่อให้เกิดความถูกต้องตามประเด็นและความสมบูรณ์ของข้อมูลของการวิจัยมาโดยตลอด รวมทั้งอาจารย์ทุกท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย และสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดาและครอบครัว ที่เป็นแรงบันดาลใจ คอยให้กำลังใจที่ดีและสนับสนุนผู้วิจัยทางการศึกษามาโดยตลอด ทำให้สามารถทำงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี สุดท้ายนี้ขอขอบคุณเพื่อนๆนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พนักงานธนาคาร เพื่อนร่วมงานธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด มหาชน ที่น่ารักทุกๆท่าน รวมถึงเพื่อนของผู้วิจัยทุกท่านที่ คอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เขียนในทุกๆเรื่อง หากการศึกษาเฉพาะบุคคล ฉบับนี้มีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

วิกานดา ใจสมุทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฌ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.5 นิยามศัพท์เทคนิค	4
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPLs)	6
2.2 ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด	7
2.3 แนวความคิดทฤษฎีกำไร	8
2.4 แนวความคิดทฤษฎีอัตราส่วนทางการเงิน	12
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย	21
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	
3.1 ธนาคารพาณิชย์ที่ทำการศึกษา	23
3.2 ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล	24
3.3 กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล	25
3.4 สมมติฐานในการวิจัย	32
3.5 ข้อจำกัดของการวิจัย	32

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ด้วยสถิติเชิงพรรณนา	33
4.2 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ความสามารถในการทำกำไรและปริมาณหนี้ที่ ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย	41
4.3 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อ ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย	48
บทที่ 5 บทสรุป	
5.1 สรุปผลการวิจัย	53
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	56
5.3 ข้อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง	58
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในอนาคต	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	62
ประวัติผู้เขียน	76
เอกสารข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ในรายงานการค้นคว้าอิสระ	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1: รายชื่อธนาคารพาณิชย์ ที่ทำการศึกษา	23
ตารางที่ 3.2: ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย	25
ตารางที่ 4.1: ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	34
ตารางที่ 4.2: อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย	37
ตารางที่ 4.3: ข้อมูลสรุปภาพรวมของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย	39
ตารางที่ 4.4: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ	49
ตารางที่ 4.5: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Fixed และ Random Effect Regression	50

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดในการวิจัย	21
ภาพที่ 4.1: ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	41
ภาพที่ 4.2: ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	42
ภาพที่ 4.3: ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	42
ภาพที่ 4.4: ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	43
ภาพที่ 4.5: ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	44
ภาพที่ 4.6: ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	44
ภาพที่ 4.7: บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	45
ภาพที่ 4.8: ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	46
ภาพที่ 4.9: บริษัท ทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน)	46
ภาพที่ 4.10: บริษัท ทีสโກไฟแนนเซียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	47
ภาพที่ 4.11: ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	48

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ธนาคารพาณิชย์ไทย (Commercial Bank) ถือว่าเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะเป็นช่องทางหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญมาก ในการทำธุรกรรมทางการเงิน โดยเป็นตัวกลางหลักในการระดมเงินฝากจากผู้ฝากเงินเพื่อปล่อยสินเชื่อแก่ภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ ซึ่งมีปริมาณเงินฝากและจำนวนเงินให้กู้สูงสุดเมื่อเทียบกับสถาบันการเงินอื่นๆ อีกทั้งเป็นผู้รับความเสี่ยงในการปล่อยกู้ หรือลงทุนให้กับผู้ฝากเงินและมีภาระต้องคืนเงินตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนั้นผลประโยชน์ของธนาคารพาณิชย์ไทยจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับภาวะเศรษฐกิจ นโยบายการเงิน และธุรกิจโดยทั่วไป ด้วยเหตุนี้ธนาคารพาณิชย์ไทยจึงได้มีการปรับตัวและมีการพัฒนามาโดยตลอดเพื่อความมั่นคงและการเติบโตอย่างแข็งแกร่ง

ภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตน้อยลงและความผันผวน จะส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของธนาคารโดยเฉพาะเรื่องของคุณภาพสินเชื่อ จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของภาคเอกชน ซึ่งจะทำให้เกิดการผัดผ่อนชำระหนี้และทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มขึ้น และจากผลประกอบการของธนาคารพาณิชย์ไทยที่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจในช่วงปี พ.ศ. 2544 - 2558 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศ มีการรัฐประหาร การยุบสภาและการชุมนุมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งในปี 2550 ยังเกิดวิกฤติการเงินของโลกที่มีสาเหตุมาจากทางภาคอสังหาริมทรัพย์และภาคการเงินของสหรัฐอเมริกา ทำให้สถาบันการเงินสำคัญหลายแห่งทั่วโลกต้องปิดกิจการหรือควมรวมกิจการเพื่อความอยู่รอด ส่งผลให้หลายประเทศทั่วโลกประสบกับภาวะเศรษฐกิจถดถอย (อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม, 2554) ซึ่งจากปัญหาทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศได้ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์ไทยอย่างมาก จนทำให้ได้รับกำไรสุทธิลดลง

นอกจากนี้ ธนาคารพาณิชย์ไทยยังให้น้ำหนักกับการปล่อยสินเชื่อในบางประเภทมากเป็นพิเศษ เช่น ภาคอสังหาริมทรัพย์ ภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ประกอบกับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้กู้และการอนุมัติสินเชื่อ ในช่วงก่อนวิกฤติขังเน้นการกระจายอำนาจออกจากศูนย์กลาง และมีข้อจำกัดในด้านระบบการตรวจสอบ จึงทำให้การขยายสินเชื่อในช่วงดังกล่าว ได้รับอิทธิพลจากความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่างผู้มีอำนาจในการอนุมัติสินเชื่อกับลูกค้า และในบางกรณีก็อาจขาดความโปร่งใส ยุติธรรม ก่อให้เกิดการปล่อยสินเชื่อในลักษณะเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลที่เกี่ยวข้องกัน ทำให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มีปริมาณเพิ่มสูงขึ้น ทำให้ส่งผลกระทบต่อระบบธนาคารพาณิชย์ไทยในเชิงลบ

สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) นั้น นับได้ว่าเป็นทั้งเหตุและผลที่สำคัญด้านหนึ่งของวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจที่ไทยได้ประสบตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องรวมถึงหน่วยงานของรัฐจึงได้พยายามหลายวิถีทางที่จะแก้ไข NPLs โดยการปรับโครงสร้างหนี้ที่ประสบปัญหาและปรับกลไกการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน เพราะหากไม่สามารถปรับโครงสร้างหนี้และกลไกการปล่อยสินเชื่อ จะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจจะประสบปัญหาอยู่ในสภาวะตกต่ำเป็นเวลานานมากได้ เนื่องจากในประเทศที่พึ่งสถาบันการเงินระบบสาขา ดังเช่นประเทศไทย สินเชื่อจากสถาบันการเงิน โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์นับเป็นน้ำมันหล่อลื่นที่ทำให้วงจรเศรษฐกิจขับเคลื่อนไปได้

ดังนั้น การชะลอตัวของผลการดำเนินงานและปัญหาปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ไทยในปัจจุบัน จึงน่าจะเป็นปัญหาเพียงชั่วคราว และคงจะปรับตัวไปในทิศทางที่ดีขึ้นเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวขึ้น ถึงแม้ว่าในระหว่างนี้ ธนาคารพาณิชย์ไทยยังจำเป็นต้องประกอบธุรกิจด้วยความระมัดระวังมากกว่าปกติ ประกอบกับธนาคารพาณิชย์บางแห่งยังจำเป็นต้องมีแก้ไขปัญหาเฉพาะภายในองค์กร เพื่อความมั่นคงในการทำธุรกิจในระยะยาว

ปัจจุบัน ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวส่งผลให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในระบบสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น โดยสถาบันการเงินทั้งระบบซึ่งประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ สาขานานาชาติ ต่างประเทศ บริษัทเงินทุน กิจการวิเทศธุรกิจ และบริษัทเครดิตฟองซิเออร์นั้น มีสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่ยังไม่หักกันสำรอง (Gross NPLs) เพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน จำนวน 2.1 หมื่นล้านบาท หรือ 7.56% โดยมีตัวเลขอยู่ที่ 2.99 แสนล้านบาท หรือ 2.29% ของสินเชื่อรวมทั้งหมด ส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีการกันสำรองแล้ว (Net NPLs) ล่าสุดอยู่ที่ 1.49 แสนล้านบาท หรือ 1.15% ของสินเชื่อรวม ซึ่งเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนจำนวน 1.1 หมื่นล้านบาท หรือ 8.01% (ทีมีวิเคราะห์ฐานะและสินเชื่อ ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2558) ซึ่งมีสาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว อีกทั้งธนาคารพาณิชย์จำนวนมากหันมาแข่งขันปล่อยสินเชื่อให้แก่รายย่อยและธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) มากขึ้น ทำให้ธนาคารพาณิชย์ ต้องมีการรับความเสี่ยงของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่อาจจะเพิ่มขึ้นในอนาคต

เสถียรภาพเศรษฐกิจทางการเงินของไทยโดยรวมยังเปราะบาง จากผลกระทบของวิกฤติเศรษฐกิจการเงินโลกที่มีต่อภาคเศรษฐกิจจริงของไทย มีปัญหาสภาพคล่อง ความสามารถในการชำระหนี้ของภาคครัวเรือนด้อยลงจากรายได้ที่ลดลงตามสภาวะการจ้างงานที่อ่อนแอ ดังนั้นธนาคารพาณิชย์ไทยจึงได้มีการปรับปรุงการดำเนินงานหลากหลายด้าน เพื่อป้องกันโอกาสการเกิดปัญหาด้านการปล่อยสินเชื่อในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องของการบริหารความเสี่ยงเครดิตและการปรับปรุงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งได้พัฒนารูปแบบการทำธุรกิจในด้านอื่นๆ เช่น การสร้างรายได้ค่าธรรมเนียมผ่านการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ การดำเนินธุรกิจในกลุ่มธุรกิจการเงิน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในระยะยาวให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุด

เพราะรายได้หลักของธนาคารพาณิชย์มาจากการปล่อยสินเชื่อ ถ้าธนาคารพาณิชย์มีปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ปริมาณมาก จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไร (Profitability) และความเข้มแข็งของสถานะทางการเงิน (Financial health) ลดต่ำลง ดังนั้นทำให้ธนาคารพาณิชย์ต้องพยายามปรับตัวเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

ดังนั้นการลดลงของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ขึ้นอยู่กับทิศทางของเศรษฐกิจหลากหลายฝ่ายร่วมมือกัน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาล สถาบันการเงิน และภาคเอกชน โดยให้ความสำคัญกับการกระตุ้นภาคเศรษฐกิจจะเป็นการช่วยให้หน่วยธุรกิจมีความสามารถชำระหนี้ โดยที่สถาบันการเงินควรเน้นการปล่อยสินเชื่อและมีกระบวนการวิเคราะห์สินเชื่ออย่างรอบคอบ เพื่อป้องกันความเสี่ยงและปัญหาทางการเงินที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงพยายามที่จะวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพของปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1. การศึกษาครอบคลุมเฉพาะธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จำนวน 11 ธนาคาร เท่านั้น ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์เต็มรูปแบบ ไม่รวมธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยและธนาคารพาณิชย์ที่เป็นบริษัทลูกของธนาคารต่างประเทศ
2. การศึกษาครอบคลุมช่วงเวลา 10 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2548 – 2557 เท่านั้น

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับ

1. ได้รับทราบสถานการณ์ปัญหาของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง

2. ได้รับทราบอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่ง
3. นักลงทุนได้รับทราบข้อมูลสำหรับการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกลุ่มธนาคาร ได้อย่างมั่นใจ
4. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัทบริหารสินทรัพย์ กระทรวงการคลัง ฯลฯ ได้รับทราบข้อมูล เพื่อประกอบการวางนโยบาย และสร้างแผนป้องกันกำเริบเพิ่มขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในอนาคตได้

1.5 นิยามศัพท์เทคนิค

1. **หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loans: NPLs)** หมายถึง เงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน นับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระตามสัญญา หรือในกรณีที่ค้างไม่ถึง 3 เดือน แต่มีความไม่แน่นอนในการชำระหนี้ รวมทั้งสินเชื่อที่อยู่ภายใต้การปรับปรุงโครงสร้างทางการเงิน การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยมีเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และการกันสำรองของธนาคารพาณิชย์ ตามระยะเวลาการค้างชำระ
2. **อัตราดอกเบี้ย MLR ธนาคารแห่งประเทศไทย (2548)** กำหนดความหมายของอัตราดอกเบี้ย MLR คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แบบมีระยะเวลา ที่ธนาคารพาณิชย์เรียกเก็บจากลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี
3. **ธนาคารพาณิชย์ไทย** ธนาคารแห่งประเทศไทย (2547) หมายถึง ธนาคารพาณิชย์เอกชน และธนาคารพาณิชย์ของรัฐ ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยไม่รวมธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศที่เปิดสาขาให้บริการในประเทศไทย
4. **ความสามารถในการทำกำไร (Measures of profitability)** หมายถึง ความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ ว่านำเงินไปลงทุนได้ถูกทางหรือก่อให้เกิดรายได้หรือไม่ ผลตอบแทนของทรัพย์สิน มักจะวัดจากการดำเนินงานของธุรกิจ โดยอัตราส่วนของผลตอบแทนต่อทรัพย์สินทั้งหมด (ผลตอบแทน คือ กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี) ซึ่งก็คือ ผลตอบแทนทรัพย์สินและผลตอบแทนของการลงทุน
5. **อัตราความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio)** คือ เครื่องมือในการวัดความสามารถในการทำกำไรของบริษัท นักวิเคราะห์ทางการเงินมักใช้การวัดนี้ในการประเมินผลประกอบการของบริษัท โดยพิจารณาประกอบกับข้อมูลทางการเงินอื่นๆ เช่น ยอดขาย สินทรัพย์ ส่วนของผู้ถือหุ้น และหนี้สิน การนำอัตราการทำกำไรของบริษัทมาช่วยในการวิเคราะห์ จะช่วยให้สามารถมองสภาพการณ์และการทำงานของบริษัทได้ดีขึ้น

6. **รายได้จากธรรมเนียมและบริการ** คือ รายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการในส่วนที่เป็น การรับรอง รับอ่าวัด และค่าประกันรวมกับค่าธรรมเนียมและบริการอื่นๆ

7. **บริษัทจดทะเบียน (Listed Company)** หมายถึง บริษัทมหาชนจำกัดที่จดทะเบียน หลักทรัพย์ของบริษัท เพื่อให้มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ บริษัทดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติตาม เกณฑ์และต้องปฏิบัติตามข้อตกลงที่ตลาดหลักทรัพย์ได้กำหนดขึ้นด้วย

8. **งบการเงิน (financial statement)** หมายถึง รายงานข้อมูลทางการเงินที่ได้จัดทำขึ้น จากข้อมูลทางการเงินที่กิจการได้จัดบันทึกไว้ในรอบระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึง ผลการ ดำเนินการ ฐานะการเงินหรือการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินของกิจการในรอบระยะเวลานั้นๆ

9. **งบแสดงฐานะการเงิน (Statement of Financial Position)** คือ งบที่แสดงฐานะ การเงินหรือความมั่งคั่งของกิจการ ณ วันใดวันหนึ่ง ประกอบด้วย 3 ส่วนหลัก คือ ด้านสินทรัพย์ ด้าน หนี้สิน และส่วนของผู้ถือหุ้น

10. **งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (Statement of Comprehensive Income)** หมายถึง งบที่แสดงผลการดำเนินงานของกิจการในรอบระยะเวลาบัญชีที่กำหนดแต่จะต้องไม่เกิน 1 ปี เพื่อ วัดผลการดำเนินงานของธุรกิจว่ามีรายได้และค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้นเท่าใด และเมื่อนำรายได้ หักด้วยค่าใช้จ่ายแล้ว จะเป็นกำไรสุทธิ (Net Income หรือ Net Profit) หรือขาดทุนสุทธิ (Net Loss)

บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ความสามารถในการทำกำไรและหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ไทย ได้แก่

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPLs)
- 2.2 ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด
- 2.3 แนวความคิดทฤษฎีกำไร
- 2.4 แนวความคิดทฤษฎีอัตราส่วนทางการเงิน

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPLs)

เงินให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์

สินเชื่อ หมายถึง ความเชื่อที่ผู้ขายมีต่อผู้ซื้อ และยอมมอบสินค้าหรือบริการให้แก่ผู้ซื้อไปก่อนโดยยังไม่ต้องชำระเป็นเงินสด แต่มีสัญญาการชำระเงินค่าสินค้าหรือบริการนั้นในวันข้างหน้าตามการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งก่อให้เกิดภาวะความเป็นเจ้าหนี้และลูกหนี้ตามมา ทางด้านผู้บริโภคนั้น สินเชื่อ หมายถึง ความสมารถที่จะได้สินค้าหรือบริการไปใช้ก่อน โดยตกลงว่าจะนำเงินมาชำระค่าสินค้าหรือบริการในภายหลัง และทางด้านสถาบันการเงิน สินเชื่อ หมายถึง บริการชนิดหนึ่งของสถาบันการเงินที่ก่อให้เกิดรายได้หลักแก่สถาบันการเงิน คือดอกเบี้ยรับจากการให้สินเชื่อและค่าธรรมเนียมต่างๆ

กระบวนการทางด้านสินเชื่อ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. Credit Transaction การเกิดรายการสินเชื่อ
2. Credit Standing สถานะทางสินเชื่อ
3. Credit Instruments การใช้เครื่องมือประกอบการด้านสินเชื่อ

กระบวนการเกิดสินเชื่อเริ่มต้นเมื่อผู้ขาย (ผู้ให้สินเชื่อ) จัดหาสินค้าและบริการ เงินทุนให้กับผู้ซื้อ (ผู้ขอสินเชื่อ) และผู้ซื้อ (ผู้ขอสินเชื่อ) จะต้องจัดหาสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน (Medium of exchange) เพื่อแลกเปลี่ยนกับสินค้า หรือบริการที่ได้รับจากผู้ขาย (ผู้ให้สินเชื่อ) ซึ่งอาจเสนอเงินสด (Money) หรือสินเชื่อ (Credit) ก็ได้ ซึ่งถ้าหากสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเป็นเงินสด กระบวนการซื้อขายสินค้าหรือบริการก็จะเกิดขึ้นได้อย่างสะดวกรวดเร็ว แต่ถ้าใช้ สินเชื่อในการชำระค่าสินค้าหรือบริการ ผู้ซื้อ (ผู้ขอสินเชื่อ) ก็ต้องสัญญาว่าจะชำระค่าสินค้าหรือบริการดังกล่าวในอนาคตข้างหน้าตามแต่จะตกลงกัน ซึ่งการเกิดสินเชื่อขึ้นอยู่กับความตั้งใจของผู้ขาย (ผู้ให้สินเชื่อ) ว่าข้อตกลงตาม

สัญญาของผู้ซื้อ (ผู้ขอสินเชื่อ) มีมูลค่าเป็นตัวเงินและยอมรับให้เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนได้ เมื่อเกิดสินเชื่อขึ้นแล้ว จะมีผู้เกี่ยวข้องอยู่ 2 ฝ่าย คือ ผู้ขายที่อาจจะเรียกได้ว่า ผู้ให้สินเชื่อ (Creditor) และผู้ซื้อ ที่อาจเรียกได้ว่า ผู้ขอสินเชื่อ (Debtor) เมื่อผู้ขอสินเชื่อ ได้รับสินเชื่อที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ให้สินเชื่อเรียบร้อยแล้ว ผู้ขอสินเชื่อก็ต้องแสดงความสามารถในการชำระหนี้คืนให้กับผู้ให้สินเชื่อในอนาคตรวมระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งความสามารถในการชำระหนี้จะขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ขอสินเชื่อ และความตั้งใจที่จะชำระหนี้ให้กับผู้ให้สินเชื่อ

เงินให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non Performing Loan: NPLs)

สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loan: NPL) คือ ลูกหนี้เงินกู้ของสถาบันการเงินต่างๆ ซึ่งได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ของเอกชน ธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล บริษัทเงินทุน รวมทั้งสาขาของธนาคารต่างประเทศในไทยด้วย ซึ่งลูกหนี้เหล่านี้ไม่สามารถจะชำระดอกเบี้ยและเงินต้นคืนให้สถาบันการเงินเป็นระยะเวลาเกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป การพิจารณาว่าลูกหนี้รายใดจะเป็น NPLs หรือไม่ ให้พิจารณาดูเป็นรายบัญชีเงินกู้ และให้นับเฉพาะบัญชีที่ผิดนัดเกิน 3 เดือนขึ้นไป การเกิดวิกฤติในหนี้ NPLs ที่ผ่านมา ทำให้สถาบันการเงินทั้งหลายต้องตั้งสำรองเผื่อหนี้จัดชั้นหนี้ที่สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก รวมทั้งทำการเพิ่มทุน ในบางแห่งก็มีการร่วมทุนกับต่างชาติ ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขและปรับสภาพทางการเงินของสถาบันเหล่านั้น

2.2 ทฤษฎีแห่งการแสวงหากำไรสูงสุด

Anderson & Burger (1972, pp. 78-84) มีความเห็นว่า การศึกษาระดับจุลภาคของการธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นหน่วยเศรษฐกิจที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสวงหากำไรสูงสุด การจัดการในการถือครองสินทรัพย์และหนี้สินที่เหมาะสมนั้น ก็เพื่อที่จะได้มาซึ่งกำไรสูงสุดภายใต้เงื่อนไข เช่น สินทรัพย์ที่ธนาคารถือครองอยู่ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ สินทรัพย์ประเภทที่ให้ดอกผลและสินทรัพย์ที่ไม่ให้ดอกผล จะปรากฏอยู่ในบัญชีงบดุลของธนาคาร สินทรัพย์ประเภทที่ให้ดอกผลอันได้แก่ การให้กู้ประเภทต่างๆ การลงทุนในหลักทรัพย์ (Investment) ส่วนสินทรัพย์ประเภทที่ไม่ให้ดอกผลอันได้แก่ เงินสำรองทั้งหมดของธนาคาร (Total Reserves) ประกอบด้วยเงินสดซึ่งต้องสำรอง (Required Reserves) และเงินสดสำรองส่วนเกิน (Excess Reserves)

การศึกษาพฤติกรรมในการจัดการสินทรัพย์ของธนาคารนั้นมักจะมีสมมติฐานที่ว่าระบบธนาคารพาณิชย์จะต้องมีการปรับตัวในการถือครองสินทรัพย์ และหนี้สินให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ของตัวแปรทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไป ดังเช่น อัตราดอกเบี้ย อุปสงค์ของเงินกู้ และนโยบายการเงินที่ใช้โดยธนาคารกลาง เป็นต้น ดังเช่นในกรณีที่ธนาคารกลางใช้มาตรการทางการเงินด้วยการซื้อหลักทรัพย์ในตลาด ย่อมมีผลทำให้ธนาคารพาณิชย์มีเงินสดสำรอง

ทั้งหมดของตนเพิ่มขึ้น ตลอดจนสัดส่วนของสินทรัพย์ประเภทที่ไม่ให้รายได้ต่อสินทรัพย์ประเภทให้รายได้สูงเกินไปซึ่งมีผลทำให้ธนาคารพาณิชย์ขยายการให้กู้ นั่นก็คือ การจัดการสินทรัพย์ใหม่ เพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรสูงสุด ส่วนในด้านการจัดการหนี้สินก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน (วเรศ อุปปาติก, 2544, หน้า 134-135)

2.3 แนวความคิดทฤษฎีกำไร

แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีกำไรอาจแบ่งได้เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ (เทียนชัย ตติยวเรศเรขุ, 2548; วเรศ อุปปาติก, 2544, หน้า 145 และ วีรศักดิ์ สุขอาณารักษ์, 2543, หน้า 183)

1. กำไรที่เกิดจากความเสี่ยง (Risk-bearing Theories of Profit) กำไร คือ ผลตอบแทนที่ผู้ประกอบการได้รับจากการยอมรับภาระความเสี่ยงภัยจากการประกอบธุรกิจและเผชิญกับปัญหาความไม่แน่นอน เนื่องจากกิจการมีภาระผูกพันที่จะจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ปัจจัยการผลิตต่างๆ กำไรจึงเป็นส่วนที่เหลือจากหักค่าตอบแทนเหล่านี้ออกแล้ว ผู้ประกอบการมีความเสี่ยงภัยมากเพราะในบางครั้งกิจการอาจขาดทุนก็ได้ ตามทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับความเสี่ยงภัย ถ้าทุกอย่างดำเนินไปอย่างถูกต้องเหมาะสม ผู้ประกอบการก็สมควรที่จะได้รับผลตอบแทนที่เหลืออยู่หลังจากหักต้นทุนทั้งหมดออก เนื่องจากการประกอบธุรกิจมีความเสี่ยงภัย ความสามารถในการหากำไรจะต้องสูงมากพอที่จะจูงใจให้ผู้ประกอบการรับภาระหน้าที่ในการจัดการองค์กรธุรกิจ โดยปกติ ยิ่งธุรกิจมีความเสี่ยงภัยมากเพียงใดก็ต้องเริ่มต้นพบกันอุปสรรคมากมาย เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ประกอบการที่ยอมเสี่ยงดำเนินการก็สมควรที่จะได้รับกำไรสูงขึ้นเมื่อธุรกิจประสบความสำเร็จ ทฤษฎีการยอมรับความเสี่ยงภัยพิจารณาเฉพาะความเสี่ยงภัยที่เกิดขึ้นในการประกอบธุรกิจ และไม่สามารถผลักภาระความเสี่ยงภัยไปให้ผู้อื่นได้ ความเสี่ยงภัยนี้รวมถึงการที่ผู้บริโภคจะปฏิเสธผลิตภัณฑ์ของธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงราคา การเปลี่ยนแปลงเทคนิคการผลิต การที่ผู้ผลิตรายใหม่ นำผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ดีกว่าเข้ามาแข่งขันในตลาด การเกิดวิกฤตธุรกิจ การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาล ถ้าองค์กรธุรกิจมีผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพก็อาจลดการขาดทุน เนื่องจากความเสี่ยงในธุรกิจดังกล่าวได้ ส่วนการขาดทุนเนื่องจากความเสี่ยงภัยจากภายนอก เช่น อัคคีภัย หรือวินาศกรรม เป็นปัจจัยที่ผู้บริหารไม่สามารถควบคุมได้ จึงอาจป้องกันได้โดยการผลักภาระความเสี่ยงภัยให้แก่บริษัทประกันภัย

ความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ มีทั้งประเภทความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic risk) และความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) ดังนี้

1.1 ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (Systematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อตลาดโดยรวม เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมายและสังคม ความเสี่ยงประเภทนี้ไม่สามารถลดหรือขจัดได้โดยการกระจายการลงทุน (Undiversifiable Risk) ดังนี้

1.1.1 ความเสี่ยงเกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอันมีผลทำให้ธนาคารพาณิชย์เกิดผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนแปลงไป

1.1.2 ความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rate Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งก่อให้เกิดกำไรหรือขาดทุนจากการปริวรรต

1.2 ความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (Unsystematic Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นเฉพาะกับธนาคารพาณิชย์แห่งใดแห่งหนึ่ง และเป็นความเสี่ยงที่สามารถควบคุมหรือลดได้ ได้แก่

1.2.1 ความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อ (Credit Risk) เป็นความเสี่ยงที่ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อให้แก่ลูกหนี้ ความเสี่ยงประเภทนี้เกิดจากการไม่ได้รับชำระหนี้คืนจากลูกหนี้

1.2.2 ความเสี่ยงของเงินกองทุน (Capital Risk) ความเพียงพอของเงินกองทุนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับธนาคารพาณิชย์ในการสร้างความมั่นใจให้ผู้ฝากเงินมีความมั่นใจในฐานะของธนาคารว่าจะสามารถรับภาระผลการขาดทุนหรือชดใช้ภาระการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้โดยมิให้กระทบกระเทือนถึงผู้ฝากเงิน หากธนาคารดำรงเงินกองทุนไม่เพียงพอ อาจทำให้ผู้ฝากเงินขาดความเชื่อมั่นในความมั่นคงของธนาคารได้

1.2.3 ความเสี่ยงทางด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk) ธนาคารพาณิชย์นอกจากจะต้องดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดแล้วยังจะต้องดำรงฐานะสภาพคล่องในลักษณะที่เพียงพอและเหมาะสมกับปริมาณและลักษณะการประกอบธุรกิจของธนาคารนั้น ทั้งในด้านจำนวน คุณภาพ และความคล่องตัว ทั้งนี้สินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารที่เพียงพอ นอกจากจะเป็นส่วนที่ช่วยในการเสริมสร้างประสิทธิภาพและความคล่องตัวในการประกอบกรรวมทั้งสามารถตอบสนองความต้องการการเงินหรือสินเชื่อในระบบแล้ว ยังเป็นฐานในการรองรับภาระหนี้สินของธนาคารนั้นๆ อีกด้วย

1.2.4 ความเสี่ยงจากการกู้ยืมทางการเงิน (Financial Leverage Risk) เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการกู้ยืมมาใช้ในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งจะทำให้ธนาคารต้องแบกรับภาระดอกเบี้ยซึ่งถือเป็นต้นทุนคงที่ ซึ่งธนาคารจะต้องคำนึงถึงโครงสร้างทางการเงินในส่วนของหนี้สินต่อทุน หากธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนของหนี้สินต่อทุนในระดับที่สูงเกินไปย่อมก่อให้เกิดความเสี่ยงจากการกู้ยืมได้

2. กำไรที่เกิดจากการผูกขาด (Monopoly Theories of Profit) กำไรเกิดขึ้นเนื่องจากการผูกขาดการผลิต ผูกขาดการจำหน่าย ผูกขาดปัจจัยการผลิต หรืออาจเกิดขึ้นเนื่องจากในตลาดนั้นมีผู้ผลิตน้อยราย หรือองค์กรธุรกิจอาจสามารถควบคุมตลาดได้จนผูกขาดรายอื่นไม่กล้าเข้ามาทำการผลิตแข่งขัน ทำให้องค์กรธุรกิจนั้นเดิมสามารถรักษากำไรไว้ได้ กำไรจากการผูกขาดขึ้นอยู่กับ

ความสามารถของผู้ผลิตที่จะควบคุมปริมาณการผลิตและควบคุมการกำหนดราคาซึ่งจะทำให้ผู้ผลิตผูกขาดได้รับกำไรต่อไป ผู้ผูกขาดอาจประสบความสำเร็จในการควบคุมราคาหรือจำกัดการเข้ามาแข่งขันขององค์กรธุรกิจรายอื่นโดยการได้รับสัมปทาน การใช้ลิขสิทธิ์ การมีสิทธิบัตร หรือความสามารถสร้างความเชื่อถือในยี่ห้อและค่านิยมในตัวสินค้ามากกว่าผู้อื่น หรืออาจเนื่องจากขนาดของตลาดนั้นเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณผลิตภัณฑ์ของผู้ผูกขาด องค์กรธุรกิจรายอื่นจะไม่ได้กำไรถ้าเข้ามาทำการผลิตแข่งขัน ในบางอุตสาหกรรมซึ่งมีผู้ผลิตน้อยราย อาจใช้การรวมหัวกันเพื่อจำกัดปริมาณการผลิต ในกรณีนี้อาจมีกำไรจากการผูกขาดได้ หรือในอุตสาหกรรมบางประเภทต้องใช้เงินลงทุนในโครงการสูงมากจนเป็นเครื่องกีดขวางการเข้ามาแข่งขันของผู้ผลิตรายใหม่ก็ได้

3. กำไรที่เกิดจากเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Technology and Innovation Theories of Profit) นักเศรษฐศาสตร์มีความเชื่อว่า กำไรเป็นเสมือนผลตอบแทนแก่ผู้ประกอบการที่ได้ประดิษฐ์คิดค้น หาเทคนิคการผลิตแบบใหม่ ใช้กระบวนการผลิตแบบใหม่ ใช้เทคโนโลยีการผลิตสมัยใหม่ เพื่อการริเริ่มคิดผลิตภัณฑ์ใหม่หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิมให้มีคุณค่า หรือทำการลดต้นทุนการผลิตโดยใช้เครื่องจักรใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ทฤษฎีการริเริ่มคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือการแนะนำผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีคุณภาพดีกว่าเดิมโดยไม่ต้องกำหนดราคาตามราคาตลาดของสินค้าที่มีอยู่ จะทำให้กำไรทางเศรษฐศาสตร์เพิ่มขึ้นมาก กำไรเหล่านี้จะยังคงอยู่ตราบจนกระทั่งมีผู้ผลิตรายใหม่เข้ามาประดิษฐ์คิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาขายแข่งขัน ปริมาณผลิตภัณฑ์จะเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าจะลดลงทำให้กำไรลดลงจนอาจจะไม่มีกำไร ซึ่งจะอยู่ในสภาวะนี้จนกระทั่งเกิดมีผู้ผลิตรายใหม่ๆ เข้ามาริเริ่มคิดผลิตภัณฑ์ใหม่ออกมาอีก จึงเป็นการเริ่มต้นกระบวนการดังที่กล่าวมาข้างต้นอีกครั้งหนึ่งวนเวียนอยู่เช่นนี้เรื่อยไป

ภาพรวมและแนวโน้มของเทคโนโลยีในด้านการบริการทางการเงินจากการศึกษาในธุรกิจธนาคาร ตลาดการเงิน และอุตสาหกรรมประกันจากทั่วโลก มีความท้าทายมากและควรตระหนักถึงประเด็นสำคัญด้านต่างๆ โดยต้องใช้ความกล้าหาญของเทคโนโลยีมาคอยรองรับสนับสนุน และขับเคลื่อนเพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรสูงสุด ดังนี้

3.1 ความเป็นเลิศในการปฏิบัติการ เพื่อให้เกิดความประหยัดคุ่มค่า มีประสิทธิภาพและความเร็วสูงสุด สภาพเทคโนโลยีศักยภาพต่ำที่เพิ่มขึ้นทุก 12-18 เดือน จำเป็นต้องมีการตรวจสอบและปรับปรุงใหม่

3.2 โลกาภิวัตน์เปลี่ยนแปลงโลกธุรกิจ แนวโน้มของโลกาภิวัตน์จะผลักดันให้ธุรกิจต่างๆ หันมาใช้กลยุทธ์ร่วมมือสร้างพันธมิตร มากกว่าการสร้างมูลค่าด้วยตนเองเพียงลำพัง เนื่องจากระบบศูนย์กลางข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่เกิดขึ้น อันจะเปิดกว้างให้ผู้ใช้และนักพัฒนาเข้ามามีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนบริการและข้อมูลนวัตกรรมได้อย่างกว้างขวาง เพื่อช่วยให้ธุรกิจและบริการส่งต่อถึงลูกค้าได้ดียิ่งขึ้น

4. กำไรที่เกิดจากประสิทธิภาพในการจัดการ (Managerial Efficiency Theories of Profit) กำไรเกิดขึ้นเนื่องจากประสิทธิภาพในการจัดการ นับเป็นผลสำเร็จในการดำเนินการขององค์กรธุรกิจ ส่วนใหญ่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากประสิทธิภาพในการบริหาร เช่น สามารถคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตได้อย่างแม่นยำ สามารถหาวิธีการป้องกันความเสี่ยงจากผลกระทบที่ทำให้รายได้ของธุรกิจลดลง สามารถลดต้นทุนการผลิต มีการปรับปรุงคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มีการใช้กลยุทธ์การตลาดที่ชาญฉลาด มีความสามารถในการพัฒนาโครงสร้างราคาและแบบจำลองทางการตลาด เพื่อก่อให้เกิดผลกำไรเพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า ประสิทธิภาพในการจัดการสามารถสร้างกำไรให้แก่องค์กรธุรกิจได้เป็นอย่างมาก

นอกจากนี้ ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพสูงในการจัดการ สามารถทำให้องค์กรธุรกิจที่ขาดทุนพลิกฟื้นกลับมามีกำไรก็ได้ หากประสบความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาขององค์กรโดยนำหลักการจัดการสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ร่วมกับกลยุทธ์ด้านอื่นๆ เช่น การปรับลดขนาดองค์กร (Downsizing) การปรับรีอินจิเนียริงและระบบขององค์กร (Re-engineering) การปรับโครงสร้างธุรกิจ (Business Restructuring) การฟื้นฟูกิจการ (Rehabilitation) การซื้อขายควบรวมกิจการ (Merger and Acquisition) การแปรรูปกิจการเป็นแบบเอกชน (Privatization) การแสวงหาหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Partner) เป็นต้น

ในระบบเศรษฐกิจโดยทั่วไปจะเห็นว่า องค์กรธุรกิจที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันไม่จำเป็นต้องได้รับกำไรหรืออัตรากำไรเท่ากัน เพราะปัจจัยส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการว่าองค์กรใดจะมีประสิทธิภาพสูงกว่ากัน

5. กำไรที่เกิดจากแรงเสียดทานหรือกำไรที่ได้รับมาโดยมิได้คาดหมาย (Frictional or Windfall Theories of Profit) กำไรเกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย มีสาเหตุเนื่องจากบางครั้งอุปทานของสินค้าอาจจะขาดแคลนอย่างกะทันหันจนไม่เพียงพอต่ออุปสงค์ที่มีอยู่ ทำให้ราคาสินค้าบางชนิดขยับตัวสูงขึ้นอย่างผิดปกติเพราะเป็นสิ่งที่จำเป็นในยามนั้น และผู้บริโภคเต็มใจซื้อแม้ว่าจะมีราคาแพง องค์กรธุรกิจก็จะได้รับกำไรเกินปกติเป็นจำนวนมากอยู่ช่วงหนึ่ง ทั้งนี้เพราะมีเหตุการณ์ผิดปกติบางอย่างเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น การเกิดสงครามโลก การเกิดอุทกภัย การเกิดวาทภัย การเกิดแผ่นดินไหว และการเกิดโรคระบาด เป็นต้น สำหรับกำไรที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมายนี้อาจจะเนื่องมาจากการค้นพบแหล่งทรัพยากรธรรมชาติใหม่ๆ ก็ได้ เช่น บ่อน้ำมันดิบ แก๊สธรรมชาติ ทองคำ และถ่านหิน เป็นต้น กำไรเช่นนี้เกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอกและอยู่นอกเหนือการควบคุมของธุรกิจ

2.4 แนวความคิดทฤษฎีอัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงินสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท ดังนี้ (กฤษฎา เสกตระกูล, 2547; ฌ็อง-ฌัก เฮอเรนทอน, 2548, หน้า 73 และ Hempel, Coteman & Simonson, 1994, p. 407)

1. อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratios) ใช้สำหรับวัดความสามารถในการชำระหนี้สินระยะสั้นของกิจการ ความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นมีความสำคัญต่อการประเมินฐานะการเงินของกิจการอัตราส่วนที่ใช้เป็นแนวทางเพื่อพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการ คือ

1.1 Current Ratio การนำทรัพย์สินหมุนเวียนไปเปรียบเทียบกับหนี้สินหมุนเวียน ถือเป็นมาตรฐานขั้นพื้นฐานในการวัดสภาพคล่องของกิจการ

1.2 Quick Asset Ratio เป็นอัตราทดสอบสภาพคล่องในปัจจุบันทันทีของกิจการ คำนวณโดยการนำผลรวมของเงินสด หลักทรัพย์ในความต้องการของตลาด ตัวเงินรับ และลูกหนี้การค้าด้วยหนี้สินหมุนเวียนรวม จะได้อัตราส่วน Quick Asset Ratio

2. อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Profitability Ratio) การวิเคราะห์จะเปรียบเทียบกับตัวเลขเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เพื่อทราบว่าธนาคารจะมีความสามารถในการทำกำไรได้อยู่ในระดับดีหรือไม่ ซึ่งวิเคราะห์จากงบดุลและงบกำไรขาดทุน ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้รวม ทำการวิเคราะห์ 2 ประเภท คือ

$$\text{รายได้รวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น} = \frac{\text{รายได้รวมต่อส่วนของผู้ถือหุ้น}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้น}}$$

2.1.1 วิเคราะห์เพื่อทราบความสามารถในการสร้างรายได้จากส่วนของทุน หรือวิเคราะห์สมรรถภาพในการดำเนินงานต่อหุ้น 1 หุ้น คือ ทุน 1 หุ้น จะก่อให้เกิดรายได้เท่าใด ดังนี้

$$\text{รายได้รวมต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย} = \frac{\text{รายได้รวม}}{\text{สินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย}}$$

2.1.2 วิเคราะห์เพื่อให้ทราบความสามารถในการหารายได้ (Earning Power) เป็นเท่าใดของสินทรัพย์ของธนาคาร อัตราส่วนนี้จะชี้ให้เห็นความสามารถในการชดเชยความเสี่ยงและแสดงความสามารถในการเพิ่มทุนและความสำเร็จทางการเงินของธนาคาร

ในการวัดรายได้ต่อสินทรัพย์รวมถัวเฉลี่ยนั้น เราอาจวิเคราะห์รายได้เป็นรายได้รวมหรือรายได้แต่ละประเภทเปรียบเทียบกับสินทรัพย์รวมหรือสินทรัพย์เสี่ยงหรือสินทรัพย์ประจำก็ได้ ดังนั้นอาจวิเคราะห์ เช่น

$$\text{รายได้ต่อกเบี้ยต่อสินทรัพย์เสี่ยงถัวเฉลี่ย} = \frac{\text{รายได้ต่อกเบี้ย}}{\text{สินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย}}$$

$$\text{สินทรัพย์เสี่ยงถัวเฉลี่ย} = (\text{สินทรัพย์เสี่ยงต้นงวด} + \text{สินทรัพย์เสี่ยงต้นงวด})/2$$

2.2 วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้สุทธิ ทำการวิเคราะห์ 2 ประเภท คือ

$$\text{รายได้สุทธิต่อเงินกองทุน} = \frac{\text{รายได้สุทธิ}}{\text{เงินกองทุน}}$$

รายได้สุทธิ คือ รายได้จากการทำงานหักจ่ายจากการดำเนินงานแต่ยังไม่หักหนี้สูญ อัตราส่วนรายได้สุทธิต่อเงินกองทุนใช้วิเคราะห์เพื่อทราบความสามารถในการสร้างรายได้สุทธิจากเงินกองทุนที่ได้ดำรงไว้ตามกฎหมายและรัฐบัญญัติการธนาคาร พ.ศ.2538 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 2) เพื่อความมั่นคง และมีเสถียรภาพของธนาคารพาณิชย์โดยไม่ให้กระทบกระเทือนถึงผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้

$$\text{รายได้สุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย} = \frac{\text{รายได้สุทธิ}}{\text{สินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย}}$$

อัตราส่วนรายได้รวมต่อสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยใช้วิเคราะห์เพื่อทราบความสามารถในการสร้างรายได้สุทธิจากสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ยซึ่งเป็นการวัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์รวมของธนาคารว่าก่อให้เกิดรายได้สุทธิเท่าใดจากสินทรัพย์สุทธิเฉลี่ย อัตราส่วนนี้ยังใช้เป็นเครื่องวัดรายได้ของธนาคารที่แท้จริงอีกด้วย

2.3 วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรจากรายได้สุทธิ จะทำการวิเคราะห์ 2 ประเภท คือ

2.3.1 กำไรสุทธิต่อเงินกองทุน ดังนี้

$$\text{กำไรสุทธิต่อเงินกองทุน} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{เงินกองทุน}}$$

อัตราส่วนนี้ใช้แสดงผลที่ได้คืนจากการลงทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งหมายถึงการวัดประสิทธิภาพในการจัดการเกี่ยวกับเงินกองทุนว่าให้ผลตอบแทนมากน้อยเพียงใด

2.3.2 กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิต่อเฉลี่ย ดังนี้

$$\text{กำไรสุทธิต่อสินทรัพย์สุทธิต่อเฉลี่ย} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์สุทธิต่อเฉลี่ย}}$$

อัตราส่วนนี้ใช้วัดว่ากำไรสุทธิของธนาคาร ได้คุ้มค่ากับการลงทุนในสินทรัพย์หรือไม่หรือน้อยหนึ่ง เป็นการวิเคราะห์หมุนเวียนของสินทรัพย์ว่าได้ให้ผลตอบแทนแก่ธนาคารมากน้อยเพียงใด

2.4 วิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรในส่วนของรายได้ และรายจ่ายมีวิธีการ

วิเคราะห์ 3 ประเภท คือ

$$\text{รายจ่ายรวมต่อรายได้รวม} = \frac{\text{รายจ่ายรวม}}{\text{รายได้รวม}}$$

เป็นอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์รายจ่ายที่ธนาคารเสียไปในการแสวงหารายได้ว่าอยู่ในเกณฑ์สมควรหรือไม่ อัตราส่วนนี้แสดงผลการดำเนินงานเพราะเป็นเครื่องมือวัดความสามารถในการจัดการและการหารายได้ที่ดีที่สุดของธนาคาร คือ รายได้สุทธิจากการดำเนินงาน (รายได้-รายจ่าย) ถ้ารายจ่ายสูงกว่ารายได้ผลจะเป็นยอดขาดทุน ซึ่งแสดงถึงความล้มเหลวของฝ่ายจัดการ

$$\text{รายจ่ายแต่ละประเภทต่อรายได้รวม} = \frac{\text{รายจ่ายแต่ละประเภท}}{\text{รายได้รวม}}$$

รายจ่ายแต่ละประเภทอาจเป็นเงินเดือนพนักงาน ดอกเบี้ยเงินฝากแต่ละประเภทหรือค่าใช้จ่ายอื่นก็ได้ อัตราส่วนนี้จะชี้ให้เห็นสัดส่วนของรายจ่ายแต่ละประเภทต่อรายได้รวม เพื่อจำแนกการใช้จ่ายจากรายได้แต่ละบาทของธนาคาร ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทราบว่ารายจ่ายเพิ่มหรือลดเมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

$$\text{รายได้แต่ละประเภทต่อรายได้รวม} = \frac{\text{รายได้แต่ละประเภท}}{\text{รายได้รวม}}$$

รายได้แต่ละประเภทอาจเป็นรายได้ค่าดอกเบี้ยและเงินปันผลหลักทรัพย์ดอกเบี้ยและส่วนลดเงินให้กู้ยืมและให้เครดิต อัตราส่วนนี้จะชี้ให้เห็นสัดส่วนรายได้แต่ละประเภทต่อรายได้รวมของธนาคาร

2.5 อัตราส่วนด้านคุณภาพสินเชื่อ การปล่อยสินเชื่อ เป็นกิจกรรมหลักในการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ การสร้างรายได้และการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์จะมาจากรายการสินเชื่อเป็นสำคัญ การตรวจสอบคุณภาพสินเชื่อของธนาคารจะทำให้เกิดความมั่นใจในการบริหารงานเพื่อสร้างรายได้และกำไรของธนาคาร และเนื่องจากสัดส่วนของเงินทุนที่จมอยู่ในสินเชื่อนี้ยังสัมพันธ์กับสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ การทราบสภาพของคุณภาพสินเชื่อจะช่วยให้ประเมินได้ว่าควรวិถีการเกี่ยวกับสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์มากน้อยเพียงใด อัตราส่วนด้านคุณภาพสินเชื่อที่ศึกษา คือ

2.5.1 อัตราส่วนหนี้สูญตัดบัญชีต่อสินเชื่อรวม (Loan Charge-offs/Gross Loans)

$$= \frac{\text{หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ}}{\text{เงินให้สินเชื่อรวม}}$$

สำหรับลูกหนี้สินเชื่อที่มีปัญหาว่าได้พยายามทุกขั้นตอนของการเรียกเก็บหนี้และกระบวนการตามกฎหมายแล้วและไม่ประสบความสำเร็จ ธนาคารก็จะนำเข้าสู่กระบวนการตัดหนี้สูญ (Write-Off) ตัวเลขของมูลค่าหนี้สูญนี้ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสินเชื่อรวม เป็นอัตราส่วนที่ชี้วัดถึงคุณภาพของสินเชื่อได้ อัตราส่วนที่สูงนี้สะท้อนถึงคุณภาพของสินเชื่อที่ต่ำลง

2.5.2 อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม

$$= \frac{\text{สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้}}{\text{เงินให้สินเชื่อรวม}}$$

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อ (Non-performing Loans to Loans) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดจำนวนสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ปล่อยทั้งสิ้นมีสัดส่วนของสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนเท่าไร หากอัตราส่วนนี้สูง แสดงให้เห็นว่า สินเชื่อของธนาคารเป็นสินเชื่อที่ไม่มีคุณภาพ ดังนั้นธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินการขยายสินเชื่อในอดีตอย่างไม่รัดกุม หรือมีการกระจุกตัวของสินเชื่อมากในอุตสาหกรรมที่ถดถอยตามสถานะเศรษฐกิจ หรือเรียกหลักทรัพย์ค้ำประกันจากลูกหนี้ไม่เพียงพอ เกิดภาระแก่ธนาคารต้องตั้งบัญชีดอกเบี้ยค้างรับตามที่ทางการได้กำหนดระยะเวลาไว้ หากลูกหนี้ขาดการชำระให้แก่ธนาคารเลยระยะเวลาที่กำหนดก็จะถูกจัดเป็นหนี้ที่ด้อยคุณภาพหรือหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และส่งผลกระทบต่อกำไรสุทธิและความเพียงพอของเงินกองทุนในที่สุด

3. อัตราส่วนวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน (Management Efficiency Ratios)

ประสิทธิภาพการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ สามารถบ่งชี้ได้จากอัตราส่วนทางการเงินดังต่อไปนี้

3.1 อัตราส่วนการสร้างกำไรสุทธิ (Net Margin) คำนวณจาก กำไรสุทธิ

หารด้วยรายได้รวม โดยปกติในกิจการทั่วไป อัตราส่วนนี้จะจัดอยู่ในกลุ่มวัดความสามารถในการทำกำไร แต่กรณีของธนาคารพาณิชย์การวัดความสามารถในการทำกำไร จะเปรียบเทียบกับกำไรกับสินทรัพย์เฉลี่ยจึงแยก Net Margin ออกจากการวัดกำไร อัตราส่วน Net Margin วัดประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ เพราะพิจารณาว่าเมื่อธนาคารสร้างรายได้แล้วต้องหักค่าใช้จ่ายออก คงเหลือเป็นกำไรเท่าใด ยิ่งสัดส่วนของกำไรเทียบกับรายได้ยิ่งสูง ก็แสดงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานที่สูงขึ้นเท่านั้น

3.2 อัตราส่วนการควบคุมค่าใช้จ่าย (Efficiency ratio) คำนวณจากค่าใช้จ่าย

ดำเนินงานหารด้วยรายได้รวม อัตราส่วนนี้วัดว่าธนาคารมีสัดส่วนของค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (ซึ่งประกอบไปด้วย หนี้สงสัยจะสูญ ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่นๆ) เมื่อเทียบกับรายได้รวมเป็นอย่างไร ถ้าอัตราส่วนนี้มีค่าน้อย แสดงว่าธนาคารมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้ดี

3.3 อัตราส่วนรายได้รวมต่อบุคลากร รายได้รวมของธนาคารประกอบไปด้วยรายได้

ที่เป็นดอกเบี้ยและรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ย ยิ่งอัตราส่วนนี้มีค่าสูง ยิ่งความร่วมมือร่วมใจของพนักงานในการสร้างรายได้ให้กับธนาคาร โอกาสในการทำกำไรและการเติบโตในอนาคตก็ยิ่งมีมาก

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วุฒิกกร บำเพ็ญนรกิจ (2538) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้เป็นตัวแปรตาม ทั้งนี้ได้ทำการแบ่งธนาคารพาณิชย์ไทยออกเป็น 3 กลุ่มตามสัดส่วนของสินทรัพย์รวม คือธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายปีระหว่างปี พ.ศ. 2527 – 2536 จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยทุกกลุ่ม ได้แก่ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้ทั้งหมด ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่เท่านั้น ได้แก่ อัตราส่วนเงินลงทุนในหลักทรัพย์ต่อเงินให้สินเชื่อ และส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็กเท่านั้น ได้แก่ ส่วนแบ่งตลาดสินเชื่อ และอัตราส่วนรายได้จากการบริหารตราต่อรายได้ทั้งหมด ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางและขนาดเล็ก ได้แก่ อัตราส่วน

เงินกองทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นต่อเงินให้สินเชื่อ และอัตราส่วนค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อ

กรวีร์ ชัยอมรไพศาล (2545) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้เป็นตัวแปรตาม ทั้งนี้ได้ทำการแบ่งธนาคารพาณิชย์ไทยออกเป็น 3 กลุ่มตามสัดส่วนของสินทรัพย์รวม คือ ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนโดยใช้ข้อมูลทศตวรรษปฏิมาศระหว่างปี พ.ศ. 2541 – 2543 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ได้แก่ คุณภาพสินเชื่อ รายได้ที่มีโชดกเบี่ยที่เกิดจากการปริวรรตเงินตราต่างประเทศและค่าใช้จ่ายที่มีโชดกเบี่ย ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางได้แก่ คุณภาพสินเชื่อ รายได้ที่มีโชดกเบี่ยที่เกิดจากค่าธรรมเนียมและบริการและค่าใช้จ่ายที่มีโชดกเบี่ย ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดเล็ก ได้แก่ คุณภาพสินเชื่อ รายได้ที่มีโชดกเบี่ยที่เกิดจากการปริวรรตเงินตราต่างประเทศและค่าใช้จ่ายที่มีโชดกเบี่ย

จอมขวัญ สงบกิจ (2547) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเป็นตัวแปรตาม ทั้งนี้ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ที่ทำการศึกษามีทั้งหมด 4 ธนาคาร ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารไทยพาณิชย์ และธนาคารกรุงศรีอยุธยา และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อนโดยใช้ข้อมูลทศตวรรษปฏิมาศปีระหว่างปี พ.ศ. 2531 – 2547 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ทั้ง 4 ธนาคาร ได้แก่ อัตราส่วนรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้ทั้งหมด อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้ทั้งหมด และอัตราดอกเบี่ยเงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร

โดยปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงเทพ ได้แก่ อัตราส่วนรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้ทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างรายได้ที่มีโชดกเบี่ยจากค่าธรรมเนียมและบริการที่ดี ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกสิกรไทย ได้แก่ อัตราส่วนค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงข้อได้เปรียบในด้านการบริหารคุณภาพของสินเชื่อ ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารไทยพาณิชย์ ได้แก่ ส่วนต่างอัตราดอกเบี่ยรับ - จ่าย ซึ่งแสดงถึงการบริหารที่มีคุณภาพของส่วนต่างอัตราดอกเบี่ยและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงศรีอยุธยา ได้แก่ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้ทั้งหมด ซึ่งแสดงถึงการบริหารด้านค่าใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ

สุภาพร ประเสริฐสิริเจริญ (2551) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเป็นตัวแปรตาม ซึ่งได้ทำการศึกษาระบบธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบและแบ่งธนาคารพาณิชย์ไทยออกเป็น 3 กลุ่มตามสัดส่วนของสินทรัพย์รวม คือ ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก และใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน โดยใช้ข้อมูลทุดิจิทัลรายไตรมาสระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2550 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบและธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ได้แก่ อัตราส่วนรายได้จากการดำเนินงานต่อค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยทั้งระบบเท่านั้น ได้แก่ อัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อเงินฝาก ปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่เท่านั้น ได้แก่ อัตราส่วนรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้ทั้งหมด และอัตราส่วนรายได้จากการบริหารเงินตราต่อรายได้ทั้งหมด สำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดกลางและขนาดเล็กไม่มีปัจจัยใดเลยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม

อุทุมพร นิลรัตน์ (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) โดยใช้ข้อมูลแบบทุดิจิทัล รายไตรมาสและใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบ Ordinary Least Squares: OLS พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ ส่วนต่างระหว่างอัตราผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินกู้กับค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยเงินฝาก ผลผลิตมวลรวมในประเทศ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ที่มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ได้แก่ สัดส่วนค่าใช้จ่ายต่อรายได้ที่ไม่ใช่ดอกเบี้ย สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม

จิณห์วรา เชื้อเมืองพาน (2552) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยแบ่งกลุ่มธนาคารออกเป็น 3 กลุ่มตามส่วนแบ่งตลาดของสินทรัพย์รวม ใช้ข้อมูลแบบทุดิจิทัล รายไตรมาส โดยทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติโดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน พบว่า ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย อัตราส่วนหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทุกกลุ่มธนาคารในทิศทางที่ตรงกับสมมติฐาน อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวมมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ทุกกลุ่มในทิศทางตรงกันข้าม ยกเว้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ ส่วนอัตราส่วนค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้รวม มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ทุกกลุ่มในทิศทางเดียวกัน ยกเว้นกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก

อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม (2554) ทำการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2552 โดยทำการศึกษาจากธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ซึ่งแบ่งตามเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทยจำนวน 4 ธนาคาร คือ ธนาคารกรุงเทพ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารกสิกรไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ ซึ่งจะใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 – 2552 โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้เป็นตัวแทนของความสามารถในการทำกำไรและเป็นตัวแปรตาม โดยปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรจะทำการพิจารณาจากปัจจัยภายในของธนาคารพาณิชย์เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่สามารถควบคุมได้และส่งผลโดยตรงต่อผลตอบแทนของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ โดยตัวแปรส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยสุทธิ และตัวแปรอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ทั้ง 4 ธนาคาร ในทางกลับกัน ตัวแปรอัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อรายได้รวม ก็เป็นปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ทั้ง 4 ธนาคาร ในขณะที่ตัวแปรอัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ ส่วนตัวแปรอัตราส่วนค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงเทพ และธนาคารกสิกร

สามารถสรุปได้ว่าการศึกษาที่ธนาคารมีการทำการตลาดเชิงรุกเพื่อขยายฐานสินเชื่ออย่างต่อเนื่อง และมีการ อนุมัติสินเชื่ออย่างระมัดระวัง ทำให้ธนาคารมีสินเชื่อด้วยคุณภาพลดลง ประกอบกับการบริหารต้นทุนเงินรับฝากอย่างมีประสิทธิภาพ และการนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายเพื่อตอบสนองทุกความต้องการของลูกค้า ทำให้ธนาคารมีรายได้ดอกเบี้ยจากเงินให้สินเชื่อและรายได้จากค่าธรรมเนียมและบริการมากขึ้น ส่งผลให้ธนาคารมีความสามารถในการทำกำไรมากขึ้น

Martani & Munaiseche (2008) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธุรกิจการเงินในประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างปี พ.ศ. 2548 -2550 โดยใช้อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมเป็นตัวแปรตาม เนื่องจากเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อสร้างกำไรจากสินทรัพย์ที่มีอยู่ พบว่าคุณภาพสินเชื่อและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไร ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการสินทรัพย์ที่ไม่มีประสิทธิภาพ โดยข้อมูลที่น่ามาใช้ในการศึกษาได้แสดงให้เห็นว่าจำนวนของลูกค้าที่ไม่สามารถเก็บเงินได้นั้นมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อไม่ได้เป็นไปอย่างรอบคอบและละเอียด ทำให้มีภาระในการตั้งสำรองค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญเพิ่มขึ้นตามปริมาณสินเชื่อที่มีปัญหา อีกทั้งยังมีภาระค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องและการตัดจ่ายหนี้สูญจากลูกค้าที่ไม่สามารถเรียกเก็บเงินได้ ซึ่งจากการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านสินเชื่อ

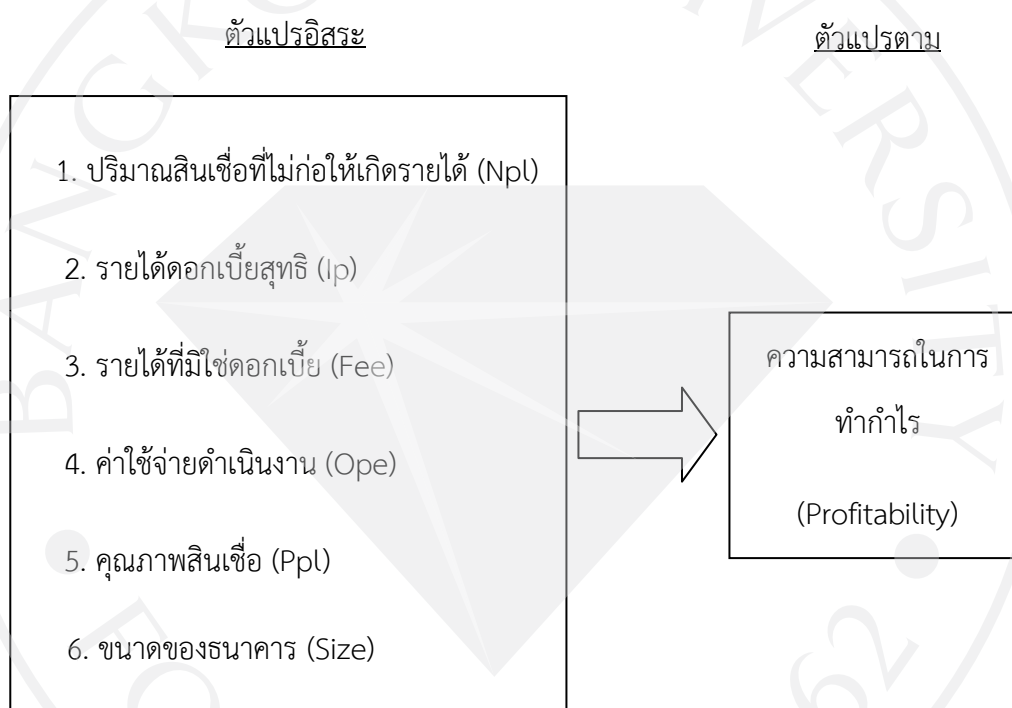
และการบริการจัดการด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานได้ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของกลุ่มธุรกิจการเงินในประเทศอินโดนีเซียอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และจะส่งผลในระยะยาว

จากการทบทวนวรรณกรรม สามารถสรุปได้ว่าความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ จะได้รับอิทธิพลในเชิงลบจากปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือ NPLs (อุทุมพร นิรรัตน์, 2551) นอกจากนี้ ยังอาจกล่าวได้ว่าปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวกำหนดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ ได้แก่ รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม, 2554) รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย (อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม, 2554) ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (จิณห์วรา เชื้อเมืองพาน, 2552) คุณภาพสินเชื่อ (จิณห์วรา เชื้อเมืองพาน, 2552) และขนาดของธนาคาร

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรม ทำให้สามารถกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการทำวิจัยเรื่อง อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังภาพที่ 2.1 ต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรตาม

คือ ความสามารถในการทำกำไร วัดโดย อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on Total Assets: ROA) คือ อัตราส่วนนี้สามารถอธิบายได้ว่าธนาคารพาณิชย์สามารถนำสินทรัพย์ที่มีอยู่ไปใช้เพื่อก่อให้เกิดผลกำไรได้มากน้อยเพียงใด โดยสามารถคำนวณได้จาก กำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม (หน่วย: ร้อยละ)

ตัวแปรอิสระ มีจำนวน 6 ตัว ประกอบด้วย

1. ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Npl) วัดโดย อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)
2. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (Ip) วัดโดย ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย (หน่วย: ร้อยละ)
3. รายได้ที่มีค่าใช้จ่าย (Fee) วัดโดย อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อสินทรัพย์รวม (หน่วย: ร้อยละ)
4. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Ope) วัดโดย อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม (หน่วย: ร้อยละ)
5. คุณภาพสินเชื่อ (Ppl) วัดโดย อัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม (หน่วย: ร้อยละ)
6. ขนาดของธนาคาร (Size) วัดโดย มูลค่าสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ธนาคารพาณิชย์ที่ทำการศึกษา

งานวิจัยเรื่องนี้ทำการศึกษา อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยเป็นธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย จำนวน 11 แห่ง ซึ่งมีรายละเอียดแสดงดังตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1: รายชื่อธนาคารพาณิชย์ ที่ทำการศึกษา

ลำดับ	ชื่อบริษัท	ชื่อย่อ	ปีที่เก็บข้อมูล	จำนวนปี
1	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	BAY	2548 - 2557	10
2	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BBL	2548 - 2557	10
3	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	CIMBT	2548 - 2557	10
4	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	KBANK	2548 - 2557	10
5	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	KKP	2548 - 2557	10
6	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTB	2548 - 2557	10
7	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	LHBANK	2548 - 2557	10
8	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	SCB	2548 - 2557	10
9	บริษัท ทูมธนาชาติ จำกัด (มหาชน)	TCAP	2548 - 2557	10
10	บริษัท ทีเอสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TISCO	2548 - 2557	10
11	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	TMB	2548 - 2557	10

3.2 ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

งานวิจัยเรื่องนี้อาศัยข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 11 แห่งข้างต้น ในรูปแบบข้อมูลอนุกรมเวลารายปี ซึ่งได้มาจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Source)

นั่นคือ งบการเงินประจำปีของแต่ละธนาคาร ได้แก่ งบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จ รายการย่อแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน และแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทในกลุ่มธุรกิจการเงินและการธนาคารที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 11 บริษัท และมีข้อมูลที่ต้องใช้ในการวิจัยอย่างครบถ้วน ทั้งนี้ ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลรายปี อยู่ในช่วงเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2548 ถึง พ.ศ. 2557 โดยสืบค้นจากฐานข้อมูล SETSMART (SET Market Analysis and Reporting Tool) ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เว็บไซต์ธนาคารแห่งประเทศไทย (Bank of Thailand: BOT) รวมทั้งเว็บไซต์ของแต่ละบริษัท ทั้งนี้ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนี้มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 3.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2: ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย

ลำดับ	ข้อมูล	หน่วย	แหล่งที่มา
1	สินทรัพย์รวม	พันบาท	งบแสดงฐานะการเงิน
2	ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ	พันบาท	งบแสดงฐานะการเงิน
3	เงินรับฝาก	พันบาท	งบแสดงฐานะการเงิน
4	เงินให้กู้ยืมและลูกหนี้	พันบาท	งบแสดงฐานะการเงิน
5	รายได้ดอกเบี้ย	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
6	ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย / กู้ยืม	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
7	รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
8	รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการสุทธิ	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
9	กำไร (ขาดทุน) สุทธิจากธุรกิจเพื่อค้าและ ปริวรรตเงินตรา	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
10	กำไร (ขาดทุน) สุทธิจากเงินลงทุน	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
11	ส่วนแบ่งกำไร (ขาดทุน) จากเงินลงทุนตาม วิธีส่วนได้เสีย	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
12	รายได้จากการดำเนินการอื่น	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
13	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอื่น	พันบาท	งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ
14	ข้อมูลยอดคงค้าง Non-Performing Loan (NPLs)	พันบาท	รายการย่อแสดงสินทรัพย์ และหนี้สิน
15	อัตราผลตอบแทน(กำไรสุทธิ) จาก สินทรัพย์ทั้งหมด (ROA)	ร้อยละ	รายงานประจำปี

3.3 กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล

กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่องนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยด้วยสถิติเชิงพรรณนา (2) การวิเคราะห์สถานการณ์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย (3) การวิเคราะห์สถานการณ์ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย (4)

การวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่มีต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยโดยรายละเอียดมีดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 11 ธนาคาร โดยอาศัยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean Value) ค่าสูงสุด (Maximum Value) ค่าต่ำสุด (Minimum Value) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาได้แบ่งการวิเคราะห์มาเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลทางสถิติ ดังนี้

- รายการที่แสดงฐานะทางการเงินของบริษัท ได้แก่ สินทรัพย์รวม ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ เงินรับฝาก และเงินให้กู้ยืมและลูกหนี้

- รายการที่แสดงผลการดำเนินงานของธนาคาร ได้แก่ รายได้ดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย/ กู้ยืม รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ รายได้ค่าธรรมเนียมและบริการสุทธิ กำไร (ขาดทุน) สุทธิจากธุรกรรมเพื่อค้าและปริวรรตเงินตรา กำไร (ขาดทุน) สุทธิจากเงินลงทุน ส่วนแบ่งกำไร (ขาดทุน) จากเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย รายได้จากการดำเนินการอื่น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่น และรายการคงค้าง

ทั้งนี้ เพื่อนำเสนอข้อมูลที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย ซึ่งช่วยให้ทำความเข้าใจและเพิ่มเติมความรู้ในเรื่องที่ทำการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย ได้แก่

- อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อเงินให้สินเชื่อรวม
- ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย
 - อัตราส่วนดอกเบี้ยรับต่อเงินให้สินเชื่อรวม
 - อัตราส่วนดอกเบี้ยจ่ายต่อเงินรับฝาก
- อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อสินทรัพย์รวม
- อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม
- อัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม

การวิเคราะห์สถานการณ์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ในส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ซึ่งวัดโดย อัตราผลตอบแทน (กำไรสุทธิ) จากสินทรัพย์ทั้งหมด หรือ Return of Asset (ROA) คำนวณได้โดย อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อสินทรัพย์รวม ดังนี้

$$ROA = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{สินทรัพย์รวม}} \times 100$$

เมื่อทำการคำนวณได้แล้ว จะนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อสะท้อนถึงสถานการณ์ของความสามารถในการทำกำไรของแต่ละธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

การวิเคราะห์สถานการณ์ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ในส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดย ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่เกิดขึ้นกับธนาคารพาณิชย์ จากปริมาณสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ปล่อยทั้งหมด คำนวณได้โดย อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อเงินให้สินเชื่อรวม ดังนี้

$$\text{อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม} = \frac{\text{สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้}}{\text{เงินให้สินเชื่อรวม}} \times 100$$

เมื่อทำการคำนวณได้แล้ว จะนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนาเพื่อสะท้อนถึงสถานการณ์ของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของแต่ละธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

การวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ในส่วนนี้จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่ง ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการทำกำไร (PA) และตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Npl) รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ (Ip) รายได้ที่มีโชดดอกเบี้ย (Fee) ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน (Ope) คุณภาพสินเชื่อ (Ppl) และขนาดของธนาคาร (Size) โดยมีสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) ดังนี้

$$PA = \beta_0 + \beta_1 Npl + \beta_2 Ip + \beta_3 Fee + \beta_4 Ope + \beta_5 Ppl + \beta_6 Size + \mu_i$$

ทั้งนี้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในงานวิจัยฉบับนี้ จะเริ่มจากการตรวจสอบปัญหาทางสถิติที่เกิดจากข้อมูลที่มี โดยใช้วิธี ดังนี้

1. การตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity)

งานวิจัยนี้จะทำการตรวจสอบ ปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่ เพื่อศึกษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวแปรอิสระ เพื่อตรวจสอบปัญหา Multicollinearity ซึ่งเกิดจากการที่ตัวแปรอิสระในสมการมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างกันในระดับสูง โดยจะอาศัยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ทั้งนี้จะถือว่าเกิดปัญหา Multicollinearity ในการวิเคราะห์การถดถอย หากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันมีค่าสูงกว่า 0.7 หรือต่ำกว่า -0.7 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. การวิเคราะห์อิทธิพลของ NPLs ต่อ ROA ด้วย Fixed and Random Effect Regression

โดยทั่วไปแล้ว ข้อมูลทางด้านเศรษฐศาสตร์ มักจะสามารถดึงมาใช้ร่วมกันได้ระหว่างข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-sectional Data) กับข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series Data) เพื่อสร้างเป็นข้อมูล Panel Data และทำการวิเคราะห์โดย Pooled Regression Analysis โดยใช้กระบวนการ Ordinary Least Square (OLS) อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อมูลเป็น Panel Data การวิเคราะห์ด้วย Pooled Regression อาจจะไม่ให้ผลดีเท่าที่ควร เนื่องจากเป็นการละเลยอิทธิพลของกลุ่มซึ่งไม่สามารถสังเกตได้ (Unobserved Effect) ดังนั้น จึงมีทางเลือกอื่นที่มารองรับและทำให้เกิดผลลัพธ์ใน

ทิศทางที่ดีขึ้น นั่นคือ การวิเคราะห์ด้วย Fixed Effects Regression และ Random Effects Regression สำหรับการตัดสินใจเลือกใช้แบบจำลองแบบใดในการวิเคราะห์ จะใช้วิธีการทดสอบทางสถิติ คือ Hausman Test เพื่อช่วยในการตัดสินใจ

สำหรับงานวิจัยเรื่องนี้จะทำการวิเคราะห์ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยอาศัยข้อมูลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย จำนวน 11 แห่ง ในช่วงระยะเวลา 10 ปี คือ พ.ศ. 2548 – 2557 โดยใช้วิธีวิเคราะห์ Fixed Effects Regression และ Random Effects Regression สำหรับสมการที่จะทำการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

$$PA = \beta_0 + \beta_1 Npl + \beta_2 Ip + \beta_3 Fee + \beta_4 Ope + \beta_5 Ppl + \beta_6 Size + \mu_i$$

กำหนดให้

<i>PA</i>	=	ความสามารถในการทำกำไร วัดโดย อัตราส่วนกำไรสุทธิ/สินทรัพย์รวม
<i>Npl</i>	=	ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ วัดโดย อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม
<i>Ip</i>	=	รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ วัดโดย ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย
<i>Fee</i>	=	รายได้ที่มีไขดอกเบี้ย วัดโดย อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อสินทรัพย์รวม
<i>Ope</i>	=	ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน วัดโดย อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม
<i>Ppl</i>	=	คุณภาพสินเชื่อ วัดโดย อัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม
<i>Size</i>	=	ขนาดของธนาคาร วัดโดย มูลค่าสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm
β	=	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficient) แสดงการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระแต่ละตัวที่มีผลต่อตัวแปรตาม

Fixed Effects Regression Analysis

การศึกษาในครั้งนี้ใช้ข้อมูล Panel Data ของธนาคารพาณิชย์ จำนวน 11 แห่ง ในช่วงระยะเวลา 10 ปี ดังนั้น การวิเคราะห์ด้วยวิธี Fixed และ Random Effects Regression จะให้ผลลัพธ์ที่มีความแม่นยำและมีความเหมาะสมมากกว่า การวิเคราะห์ด้วยวิธี Pooled OLS regression เนื่องจากข้อมูลในแต่ละธนาคารอาจไม่ได้นำมาใช้ในการคำนวณทั้งหมด โดยขึ้นอยู่กับตัวแปรที่จะนำมาใช้ในการประมาณค่าของ Pooled OLS ทำให้ผลลัพธ์เกิดความเอนเอียง (Bias) และไม่สอดคล้องกัน (Inconsistent) (Wooldridge, 2003) จากการศึกษา มีข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้

นำมาวิเคราะห์ (Unobserved Effect) ซึ่งเป็นตัวแปรของแต่ละธนาคาร ที่จะใช้สำหรับแทนค่าในสมการเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงและแม่นยำยิ่งขึ้น โดยตัวแปรที่ใช้ คือ a_i ซึ่งแสดงถึง ข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ และมีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร (PA) ดังนั้น รูปแบบ Fixed Effects Regression Model จะแสดง ดังสมการต่อไปนี้

$$PA = \beta_0 + \beta_1 Npl + \beta_2 Ip + \beta_3 Fee + \beta_4 Ope + \beta_5 Ppl + \beta_6 Size + a_i + \mu_i \quad (1)$$

ปรับให้เป็นสมการค่าเฉลี่ย จะได้

$$\overline{PA} = \beta_0 + \beta_1 \overline{Npl} + \beta_2 \overline{Ip} + \beta_3 \overline{Fee} + \beta_4 \overline{Ope} + \beta_5 \overline{Ppl} + \beta_6 \overline{Size} + a_i + \overline{\mu_i} \quad (2)$$

นำสมการ (1) - (2) จะได้

$$(PA - \overline{PA}) = \beta_1 (Npl - \overline{Npl}) + \beta_2 (Ip - \overline{Ip}) + \beta_3 (Fee - \overline{Fee}) + \beta_4 (Ope - \overline{Ope}) + \beta_5 (Ppl - \overline{Ppl}) + \beta_6 (Size - \overline{Size}) + (\mu_i - \overline{\mu_i}) \quad (3)$$

อย่างไรก็ตามผลการวิเคราะห์รูปแบบ Fixed Effects Regression, a_i จะมีความแม่นยำและเหมาะสมในการประมวลผลจากข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์นั้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหรือมากกว่าในสมการ แต่หากข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรใดๆในทุกช่วงเวลา ดังนั้นการวิเคราะห์ด้วยวิธี Random Effects Regression จะมีความแม่นยำและเหมาะสมมากกว่า

Random Effects Regression Analysis

ภายใต้แนวคิดของ Random Effects Regression, a_i คือ ข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์นั้น ไม่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรใดๆในทุกช่วงเวลา ดังนั้นข้อมูลทางสถิติในแต่ละธนาคารจะถูกพิจารณาแทนที่ด้วย Random Effects ดังนั้น รูปแบบ Random Effects Regression Model จะแสดง ดังสมการต่อไปนี้

$$PA = \beta_0 + \beta_1 Npl + \beta_2 Ip + \beta_3 Fee + \beta_4 Ope + \beta_5 Ppl + \beta_6 Size + V_i \quad (4)$$

เพราะ a_i คือ Composite Error ในแต่ละช่วงเวลา, V_i คือ ความสัมพันธ์ของช่วงเวลาในแต่ละช่วง
นั้นคือ

$$\text{Corr}(v_{it}, v_{is}) = \frac{\sigma_a^2}{(\sigma_a^2 + \sigma_\mu^2)}, t \neq s$$

โดยที่

σ_a^2 คือ ความแปรปรวนของ a_i

σ_μ^2 คือ ความแปรปรวนของ μ

จะได้สมการใหม่ ดังนี้

$$\begin{aligned} (PA - \lambda \overline{PA}) = & \beta_1(Npl - \lambda \overline{Npl}) + \beta_2(Ip - \lambda \overline{Ip}) + \beta_3(Fee - \lambda \overline{Fee}) + \beta_4(Ope - \lambda \overline{Ope}) \\ & + \beta_5(Ppl - \lambda \overline{Ppl}) + \beta_6(Size - \lambda \overline{Size}) + \beta_1(V_i - \lambda \overline{V_i}) \end{aligned} \quad (5)$$

โดยที่

$$\lambda = 1 - [\sigma_\mu^2 / (\sigma_\mu^2 + T\sigma_a^2)]^{1/2}$$

The Hausman Test

อย่างไรก็ตาม Fixed Effects Regression Model หรือ Random Effects Regression Model จะได้รับการยอมรับด้วยวิธีใด ขึ้นอยู่กับการทดสอบสถิติด้วยวิธี Hausman Test ซึ่งทดสอบเกี่ยวกับ ข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ (a_i) และความสัมพันธ์ของช่วงเวลาต่างๆ ว่าสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อตัวแปรตามได้อย่างไร (Wooldridge, 2003) หากข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์นั้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหรือมากกว่าในสมการ (FE) เป็นรูปแบบที่เหมาะสม เนื่องจาก Random Effects จะมีความเอนเอียงและไม่สอดคล้องกัน ในทางตรงกันข้ามหากข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ ไม่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตัวแปรใดๆในทุกช่วงเวลา (RE) จะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมมากกว่า

The Hausman test statistic สามารถคำนวณได้จากสูตรดังต่อไปนี้

$$H = (\hat{\beta}_{FE} - \hat{\beta}_{RE})' V^{-1} (\hat{\beta}_{FE} - \hat{\beta}_{RE})$$

ซึ่ง $V = \text{Var}(\hat{\beta}_{FE}) - \text{Var}(\hat{\beta}_{RE})$

การตั้งสมมติฐาน ดังนี้

กำหนดให้ สมมติฐานหลัก (H_0) และสมมติฐานรอง (H_a) เป็นดังนี้

H_0 : Unobserved effect, a_i , ข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์ ไม่มีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรใดๆในทุกช่วงเวลา (เลือก RE)

H_a : Unobserved effect, a_i , ข้อมูลที่เก็บมาสำรวจแต่ไม่ได้นำมาวิเคราะห์นั้น มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหรือมากกว่าในสมการ (เลือก FE)

3.4 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัยเรื่องนี้ ได้แก่

สมมติฐานที่ 1 ความสามารถในการทำกำไร แปรผกผันกับปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

สมมติฐานที่ 2 ความสามารถในการทำกำไร แปรผันตามรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ

สมมติฐานที่ 3 ความสามารถในการทำกำไร แปรผันตามรายได้ที่มีโชดดอกเบี้ย

สมมติฐานที่ 4 ความสามารถในการทำกำไร แปรผกผันค่าใช้จ่ายดำเนินงาน

สมมติฐานที่ 5 ความสามารถในการทำกำไร แปรผกผันกับคุณภาพสินเชื่อ

สมมติฐานที่ 6 ความสามารถในการทำกำไร แปรผกผันตามขนาดของธนาคาร

3.5 ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ข้อมูลเอามาจากงบการเงินของธนาคาร โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างของกระบวนการจัดทำงบการเงิน

2. ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งทุติยภูมิ ดังนั้นข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์อาจมีความคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ ในบางกรณี

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในงานวิจัยเรื่องนี้จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ (1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยด้วยสถิติเชิงพรรณนา (2) ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ความสามารถในการทำกำไรและปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และ (3) ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยรายละเอียดมีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ในส่วนนี้จะทำการเสนอค่าเฉลี่ย (Mean Value) ค่าสูงสุด (Maximum Value) ค่าต่ำสุด (Minimum Value) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 11 แห่ง ระหว่างปี พ.ศ.2548 – 2557 ซึ่งผลการคำนวณสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1: ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Bank	สินทรัพย์รวม (ล้านบาท)	หนี้สินรวม (ล้านบาท)	รวมส่วนของ ผู้ถือหุ้น (ล้านบาท)	เงินให้สินเชื่อ รวม (ล้านบาท)	สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้(NPLs) (ล้านบาท)	เงินรับฝาก (ล้านบาท)	รายได้ค่าธรรมเนียม และบริการ (ล้านบาท)	รายได้รวม (ล้านบาท)	กำไรสุทธิ (ล้านบาท)
BAY	877,504.28	786,291.59	91,212.69	684,058.35	18,986.88	610,546.45	8,443.70	43,173.22	7,436.36
BBL	1,976,625.46	1,756,848.61	219,776.85	1,310,819.29	30,950.86	1,516,325.40	16,433.11	74,152.90	25,697.14
CIMBT	210,967.06	199,346.81	11,620.25	124,799.78	3,494.51	145,722.12	712.54	6,600.66	- 650.73
KBANK	1,546,051.35	1,391,757.81	154,293.54	1,053,144.88	18,189.33	1,105,934.20	17,783.64	98,664.14	25,345.86
KKP	152,949.47	129,301.74	23,647.74	127,951.25	4,570.56	84,742.69	1,276.36	8,825.39	2,700.65
KTB	1,768,715.11	1,632,586.73	136,128.37	1,271,111.54	50,730.54	1,345,673.07	10,078.23	64,696.61	18,055.78
LHBANK	116,010.68	103,008.13	13,002.55	80,719.07	1,005.15	72,999.56	144.80	2,687.92	736.30
SCB	1,640,582.91	1,472,948.24	167,634.68	1,157,530.95	23,330.86	1,174,394.37	17,100.06	80,399.43	29,773.05
TCAP	889,582.16	809,863.74	79,718.42	672,954.95	8,139.01	556,736.50	4,201.34	41,068.27	10,573.47
TISCO	232,076.51	214,555.71	17,520.80	190,635.38	2,234.61	127,427.65	3,046.47	11,520.74	3,183.39
TMB	683,085.02	630,733.47	52,351.55	459,536.26	26,393.43	487,195.19	4,099.96	21,580.29	- 2,114.14
Mean	917,650.00	829,749.33	87,900.68	648,478.34	17,093.25	657,063.38	7,574.56	41,215.42	10,976.10
Std.Dev.	708,342.12	637,978.12	72,342.67	486,207.75	15,346.72	541,606.94	6,829.12	33,874.50	11,747.08
Maximum	1,976,625.46	1,756,848.61	219,776.85	1,310,819.29	50,730.54	1,516,325.40	17,783.64	98,664.14	29,773.05
Minimum	116,010.68	103,008.13	11,620.25	80,719.07	1,005.15	72,999.56	144.80	2,687.92	- 2,114.14

หมายเหตุ : 1. ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละธนาคาร ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2557

2. BAY คือ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), BBL คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), CIMBT คือ ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน), KBANK คือ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน), KKP คือ ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน), KTB คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน), LHBANK คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน), SCB คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน), TCAP คือ บริษัท ทูชนชาติ จำกัด (มหาชน), TISCO คือ บริษัท ทิสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน), TMB คือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)

จากตารางที่ 4.1 ซึ่งผลการคำนวณค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่าสินทรัพย์รวมของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 917,650 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 708,342.12 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีสินทรัพย์รวมมากที่สุด คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 1,976,625.46 ล้านบาท และธนาคารที่มีสินทรัพย์รวมน้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 116,010.68 ล้านบาท

นอกจากนี้ พบว่าหนี้สินรวมของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 829,749.33 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 637,978.12 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีหนี้สินรวมมากที่สุด คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 1,756,848.61 ล้านบาท และธนาคารที่มีหนี้สินรวมน้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 103,008.13 ล้านบาท

สำหรับส่วนของผู้ถือหุ้น พบว่าส่วนของผู้ถือหุ้นของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 87,900.68 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 72,342.67 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นมากที่สุด คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 219,776.85 ล้านบาท และธนาคารที่มีส่วนของผู้ถือหุ้นน้อยที่สุด คือ ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 11,620.25 ล้านบาท

สำหรับเงินให้สินเชื่อรวม พบว่าเงินให้สินเชื่อรวมของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 648,478.34 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 486,207.75 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีเงินให้สินเชื่อรวมมากที่สุด คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 1,310,819.29 ล้านบาท และธนาคารที่มีเงินให้สินเชื่อรวมน้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 80,719.07 ล้านบาท

สำหรับสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) พบว่าปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17,093.25 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

15,346.72 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มากที่สุด คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 50,730.54 ล้านบาท และธนาคารที่มีสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) น้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 1,005.15 ล้านบาท

สำหรับเงินรับฝาก พบว่าปริมาณเงินรับฝาก ของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 657,063.38 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 541,606.94 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีเงินรับฝากมากที่สุด คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 1,516,325.40 ล้านบาท และธนาคารที่มีเงินรับฝาก น้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 72,999.56 ล้านบาท

สำหรับรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการ พบว่ารายได้ค่าธรรมเนียมและบริการของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7,574.56 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6,829.12 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการรวมมากที่สุด คือ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 17,783.64 ล้านบาท และธนาคารที่มีรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการน้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 144.80 ล้านบาท

สำหรับรายได้รวม พบว่ารายได้ค่าธรรมเนียมและบริการของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41,215.42 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 33,874.50 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีรายได้รวมมากที่สุด คือ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 98,664.14 ล้านบาท และธนาคารที่มีรายได้รวมน้อยที่สุด คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 2,687.92 ล้านบาท

สำหรับกำไรสุทธิ พบว่ากำไรสุทธิ ของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10,976.10 ล้านบาท และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11,747.08 ล้านบาท โดยธนาคารที่มีกำไรสุทธิมากที่สุด คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ 29,773.05 ล้านบาท และธนาคารที่มีกำไรสุทธิน้อยที่สุด คือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ -2,114.14 ล้านบาท

นอกจากนี้ ยังได้ทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้ง 11 แห่ง ซึ่งแสดงข้อมูล ดังตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2: อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ประเทศไทย

Bank	ROA	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
BAY	1.05	3.48	4.15	0.90	52.71	5.05	20.57
BBL	1.74	2.86	4.12	0.83	44.67	5.70	21.38
CIMBT	-0.08	3.10	5.35	0.34	101.98	6.92	19.14
KBANK	2.23	2.09	4.76	1.09	53.81	3.40	21.10
KKP	2.54	4.30	3.57	0.60	43.59	4.17	18.74
KTB	1.30	4.64	3.95	0.56	46.45	3.71	21.25
LHBANK	0.88	1.22	2.61	0.12	50.13	1.26	18.51
SCB	2.43	2.56	4.11	1.06	44.48	4.68	21.14
TCAP	1.73	1.12	3.01	0.45	55.80	3.71	20.57
TISCO	2.06	1.23	2.34	1.22	44.23	1.36	19.19
TMB	-0.26	5.76	3.42	0.60	75.48	6.97	20.33
Mean	1.42	2.94	3.76	0.71	55.76	4.27	20.17
Std.Dev.	0.95	1.52	0.89	0.34	17.85	1.90	1.08
Maximum	2.54	5.76	5.35	1.22	101.98	6.97	21.38
Minimum	-0.26	1.12	2.34	0.12	43.59	1.26	18.51

หมายเหตุ : 1. ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละธนาคาร ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2557

2. BAY คือ ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน), BBL คือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), CIMBT คือ ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน), KBANK คือ ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน), KKP คือ ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน), KTB คือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน), LHBANK คือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน), SCB คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน), TCAP คือ บริษัท ทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน), TISCO คือ บริษัท ทีสโก้ไฟแนนซ์เซียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน), TMB คือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)

จากตารางที่ 4.2 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่า

ROA คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Return on Total Assets: ROA) วัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 1.42 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 0.95 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรมากที่สุดคือ ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 2.54 และธนาคารที่มีอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุดคือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ -0.26

NPL คือ อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ วัดโดย อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 2.94 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.52 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มากที่สุดคือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 5.76 และธนาคารที่มีอัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้น้อยที่สุดคือ บริษัท พูนธนาชาติ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.12

IP คือ อัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ วัดโดย ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย ซึ่งดอกเบี้ยรับคิดจากดอกเบี้ยรับต่อเงินให้สินเชื่อ และดอกเบี้ยจ่ายคิดจากดอกเบี้ยจ่ายต่อเงินรับฝาก แล้วนำมาหาผลต่าง พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 3.76 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 0.89 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยสุทธิตั้งแต่อันดับแรกคือ ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 5.35 และธนาคารที่มีอัตราส่วนรายได้ดอกเบี้ยสุทธิน้อยที่สุดคือ บริษัท ทีเอสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 2.34

FEE คือ อัตราส่วนรายได้ที่มีค่าใช้จ่าย วัดโดย อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อสินทรัพย์รวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 0.71 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 0.34 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนรายได้ที่มีค่าใช้จ่ายมากที่สุดคือ บริษัท ทีเอสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.22 และธนาคารที่มีอัตราส่วนรายได้ที่มีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดคือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 0.12

OPE คือ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายดำเนินงาน วัดโดย อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 55.76 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 17.85 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายดำเนินงานมากที่สุดคือ ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) มี

ค่าเท่ากับ ร้อยละ 101.98 และธนาคารที่มีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายดำเนินงานน้อยที่สุดคือ ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 43.59

PPL คือ อัตราส่วนคุณภาพสินเชื่อ วัดโดย อัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 4.27 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.90 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนคุณภาพสินเชื่อ มากที่สุดคือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 6.97 และธนาคารที่มีอัตราส่วนคุณภาพสินเชื่อ น้อยที่สุดคือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.26

SIZE คือ ขนาดของธนาคาร วัดโดย มูลค่าสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 20.17 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.08 โดยธนาคารที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมมากที่สุดคือ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 21.38 และธนาคารที่มีมูลค่าสินทรัพย์รวมน้อยที่สุดคือ บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 18.51

ตารางที่ 4.3: ข้อมูลสรุปภาพรวมของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย

ค่าสถิติ	ROA	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
Mean	1.41	3.15	3.90	0.73	56.39	4.68	20.27
Std.Dev.	1.32	2.79	1.31	0.39	34.79	2.49	1.05
Maximum	3.99	12.18	9.62	1.75	358.33	17.69	21.74
Minimum	-6.31	0.32	0.45	0.03	33.52	0.98	17.95

หมายเหตุ : ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลของธนาคารทั้ง 11 แห่ง ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2557

จากตารางที่ 4.3 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ค่าสถิติเชิงพรรณนา พบว่า

ROA คือ อัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร (Return on Total Assets: ROA) วัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 1.41 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.32 โดยอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 3.99 และอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไรน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ -6.31

NPL คือ อัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ วัดโดย อัตราส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 3.15 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 2.79 โดยอัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มากที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 12.18 และอัตราส่วนปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 0.32

IP คือ อัตราส่วนรายได้ดอกเบี่ยสุทธิ วัดโดย ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย ซึ่งดอกเบี้ยรับคิดจากดอกเบี้ยรับต่อเงินให้สินเชื่อ และดอกเบี้ยจ่ายคิดจากดอกเบี้ยจ่ายต่อเงินรับฝาก แล้วนำมาหาผลต่าง พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 3.90 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.31 โดยอัตราส่วนรายได้ดอกเบี่ยสุทธิมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 9.62 และอัตราส่วนรายได้ดอกเบี่ยสุทธิน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 0.45

FEE คือ อัตราส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี่ย วัดโดย อัตราส่วนรายได้ค่าธรรมเนียมและบริการต่อสินทรัพย์รวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 0.73 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 0.39 โดยอัตราส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี่ยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.75 และอัตราส่วนรายได้ที่มีใช้ดอกเบี่ยน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 0.03

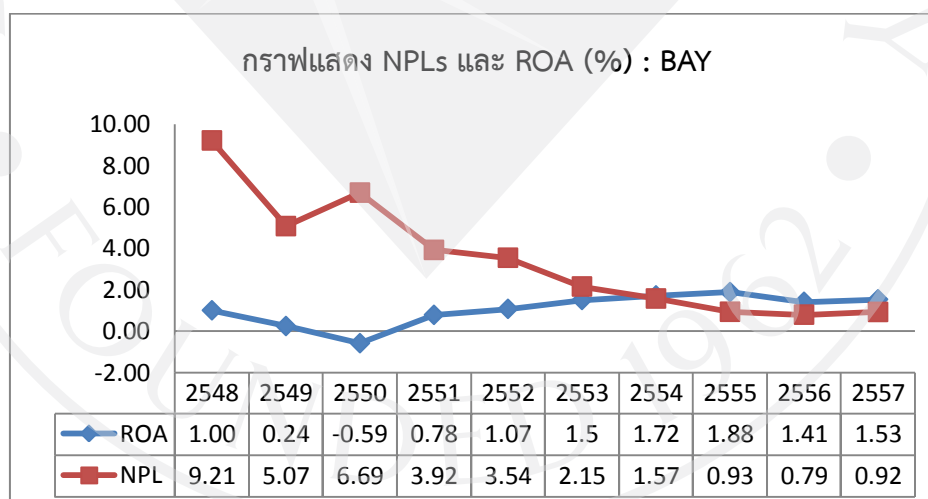
OPE คือ อัตราส่วนค่าใช้จ่ายดำเนินงาน วัดโดย อัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 56.39 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 34.79 โดยอัตราส่วนค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี่ยมากที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 358.33 และอัตราส่วนค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี่ยน้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 33.52

PPL คือ อัตราส่วนคุณภาพสินเชื่อ วัดโดย อัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 4.68 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 2.49 โดยอัตราส่วนคุณภาพสินเชื่อ มากที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 17.69 และอัตราส่วนคุณภาพสินเชื่อ น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 0.98

SIZE คือ ขนาดของธนาคาร วัดโดย มูลค่าสินทรัพย์รวมในรูปของ Natural Logarithm พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 20.27 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.05 โดยมูลค่าสินทรัพย์รวมมาก มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 21.74 และมูลค่าสินทรัพย์รวม น้อยที่สุด มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 17.95

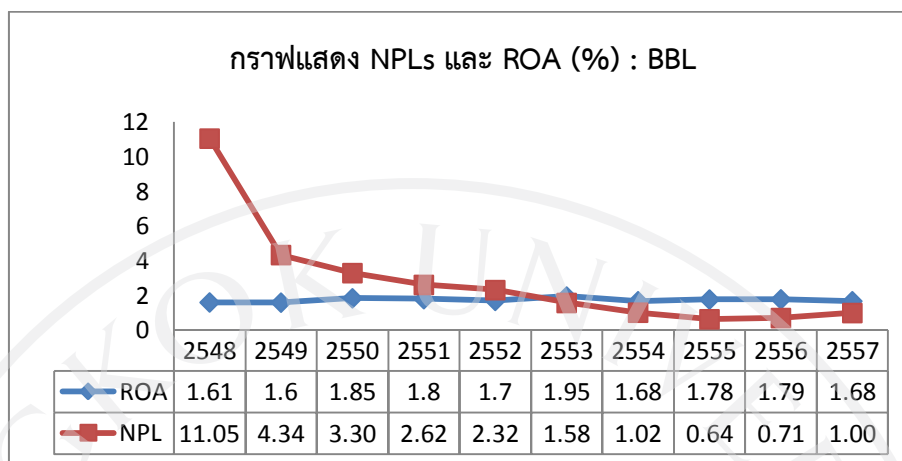
4.2 ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ความสามารถในการทำกำไรและปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

ภาพที่ 4.1: ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) (BAY)

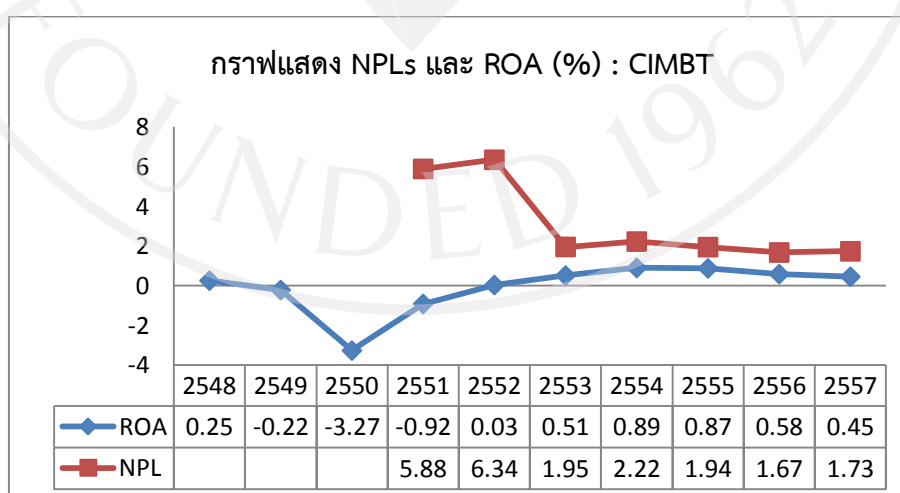
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2556 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2557 แสดงให้ว่าธนาคารมีกำไรในการประกอบธุรกิจและมีการบริหารจัดการหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ ROA มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีในการบริหารงานในอนาคต

ภาพที่ 4.2: ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (BBL)

จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2555 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2556-2557 แสดงให้เห็นว่าธนาคารมีกำไรในการประกอบธุรกิจและมีการบริหารจัดการหนี้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ ROA มีแนวโน้มเคลื่อนไหวในลักษณะไม่คงที่ ซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการขาดทุนหรือได้กำไรในการบริหารงานหรือมีปัจจัยด้านอื่นๆ เข้ามากระทบ

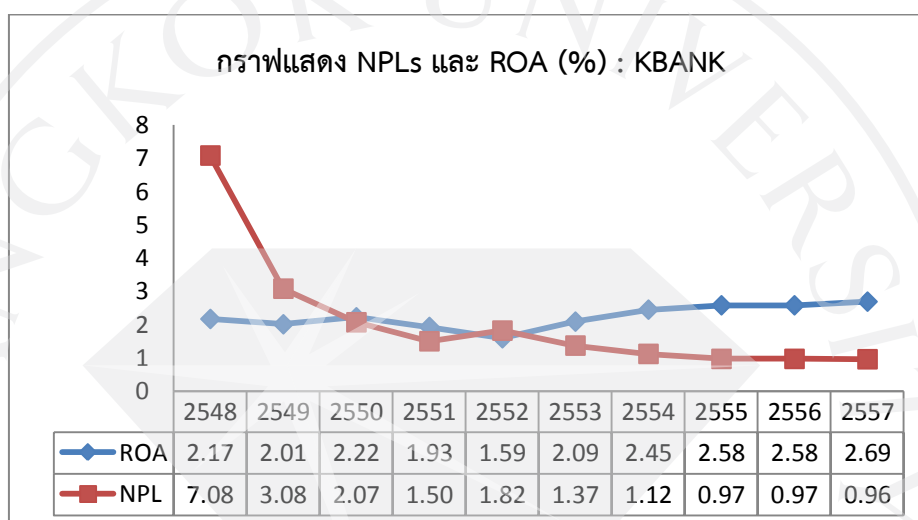
ภาพที่ 4.3: ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) (CIMBT)

จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงแบบไม่คงที่ และซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจากการการบริหารสินเชื่อภายในยังไม่มี

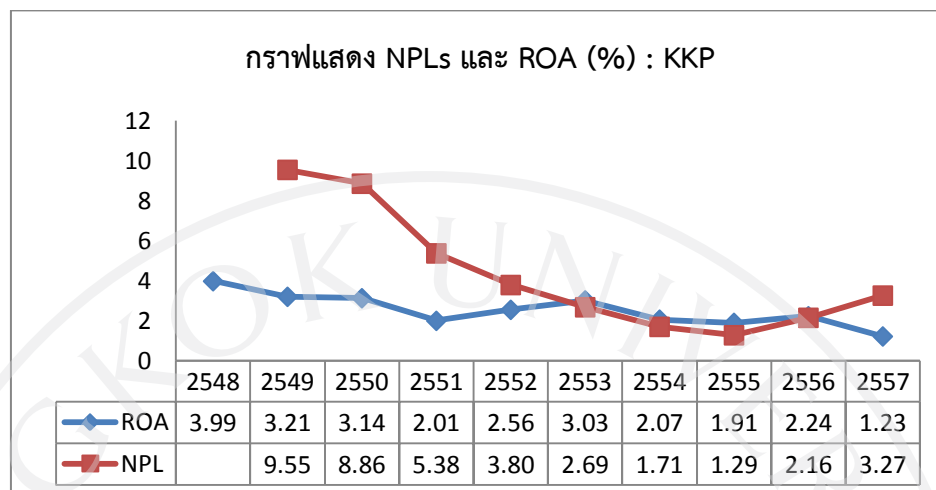
ประสิทธิภาพเท่าที่ควร เป็นผลให้ ROA ตีดลงในปี พ.ศ. 2549-2551 แสดงให้ว่าธนาคารขาดทุนจากการประกอบธุรกิจโดยเฉพาะด้านการปล่อยสินเชื่อและมีปัญหาการค้างชำระจากลูกค้า เนื่องจากสินเชื่อคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของรายได้หลักของธนาคาร และมีผลประกอบการที่ดีขึ้นในปีต่อๆ ไป ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ดีขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 4.4: ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) (KBANK)

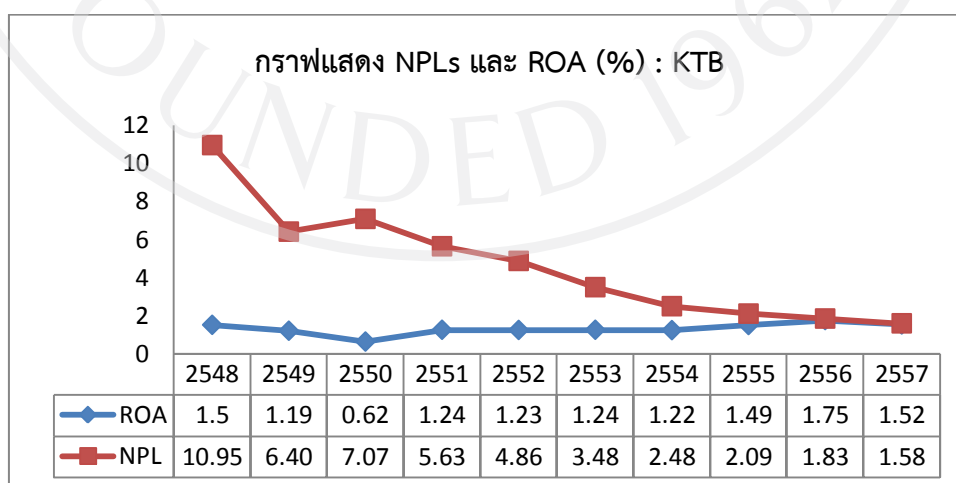
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2557 แสดงให้ว่าธนาคารมีกำไรในการประกอบธุรกิจและมีการบริหารจัดการหนี้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ดีในอนาคต ส่งผลให้ ROA มี มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีกับนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนอีกด้วย

ภาพที่ 4.5: ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) (KKP)

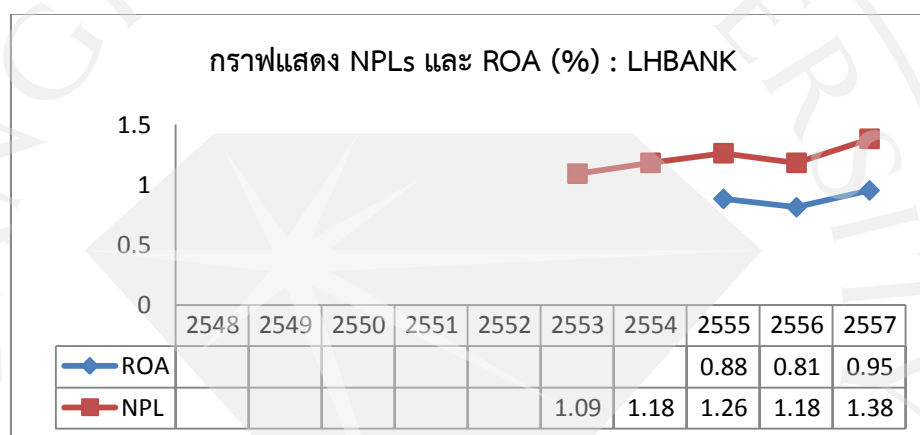
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549-2555 แสดงให้ว่าธนาคารได้กำไรจากการประกอบธุรกิจเพิ่มขึ้น และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2556-2557 เนื่องจากธนาคารมีการปล่อยสินเชื่อปริมาณมากและมีการบริหารจัดการหนี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ ลูกค้านำไม่สามารถผ่อนชำระได้ และอยู่ในช่วงสภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ส่งผลทำให้เกิด NPLs มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและ ROA มีแนวโน้มลดลง ความเชื่อมั่นต่อธนาคารลดลง

ภาพที่ 4.6: ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) (KTB)

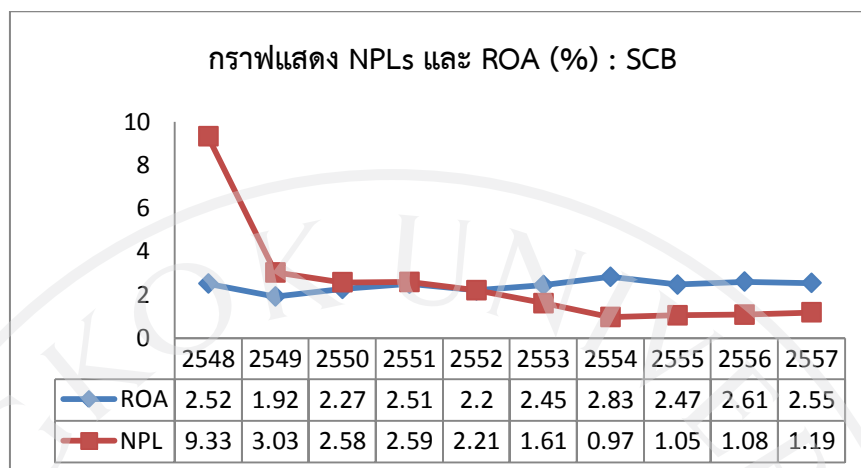
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2557 ซึ่งเป็นสัญญาณในทิศทางบวก แสดงให้ว่าธนาคารมีกำไรในการประกอบธุรกิจและมีการบริหารจัดการหนี้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ เนื่องจากรายได้หลักของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มาจากการปล่อยสินเชื่อจำนวนมาก ซึ่งมีความเสี่ยงค่อนข้างสูง ถ้าบริหารจัดการไม่เป็นระบบ ส่งผลให้ ROA มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นผลดีในการบริหารงานในอนาคต

ภาพที่ 4.7: บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (LHBANK)

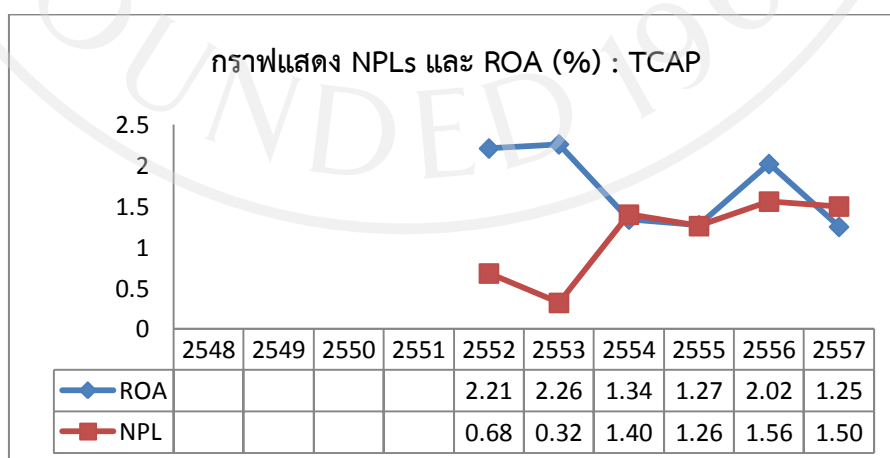
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของบริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เซียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงแบบไม่คงที่ และซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจาก การการบริหารสินเชื่อภายใน ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เป็นผลให้ ROA ลดลงและเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2557 แสดงให้ว่าธนาคารมีกำไรจากการประกอบธุรกิจโดยเฉพาะด้านการปล่อยสินเชื่อและมีปัญหาการค้างชำระจากลูกค้า เนื่องจากสินเชื่อคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของรายได้หลักของธนาคาร และมีผลประกอบการที่ดีขึ้นในปีต่อๆไป ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ดีขึ้นในอนาคต

ภาพที่ 4.8: ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (SCB)

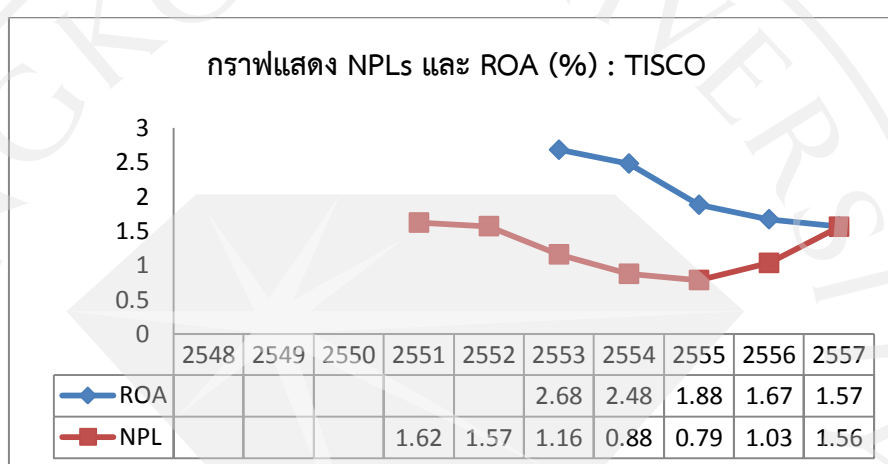
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548-2554 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2555-2557 แสดงให้เห็นว่าธนาคารมีกำไรในการประกอบธุรกิจและมีการบริหารจัดการหนี้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ ROA มีแนวโน้มเคลื่อนไหวในลักษณะไม่คงที่ เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงถดถอย และ SCB เป็นธนาคารขนาดใหญ่ รายได้ของธนาคารจะมาจากหลายๆแหล่ง ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงด้านการปล่อยสินเชื่อค่อนข้างสูง

ภาพที่ 4.9: บริษัท ทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน) (TCAP)

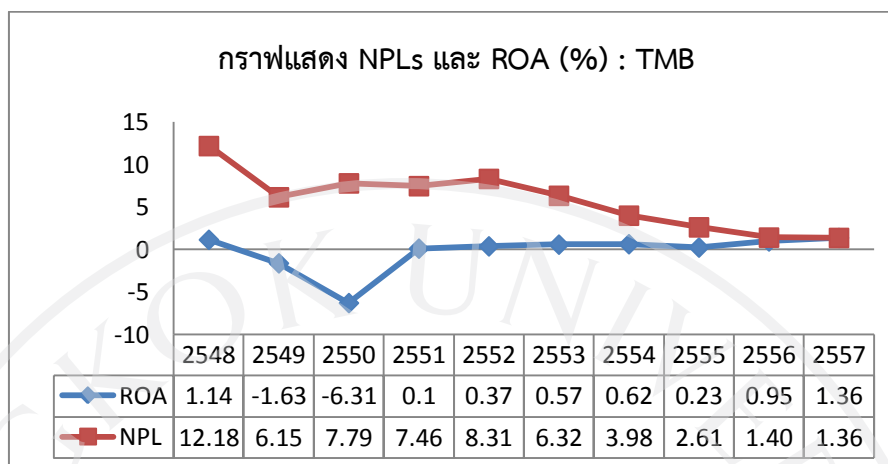
จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของบริษัท ทุนธนชาติ จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2557 แสดงให้ว่าธนาคารขาดทุนจากการประกอบธุรกิจ ซึ่งคิดเป็นตัวเงินค่อนข้างสูง เนื่องจากธนาคารมีการปล่อยสินเชื่อปริมาณมากและมีการบริหารจัดการหนี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ ลูกค้ำไม่สามารถผ่อนชำระได้ และอยู่ในช่วงสภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ส่งผลทำให้เกิด NPLs มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและ ROA มีแนวโน้มลดลง ความเชื่อมั่นต่อธนาคารลดลง

ภาพที่ 4.10: บริษัท ทีเอสไอไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (TISCO)

จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของบริษัท ทีเอสไอไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552-2557 แสดงให้ว่าธนาคารขาดทุนจากการประกอบธุรกิจ ซึ่งคิดเป็นตัวเงินค่อนข้างสูง เนื่องจากธนาคารมีการปล่อยสินเชื่อปริมาณมากและมีการบริหารจัดการหนี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ ลูกค้ำไม่สามารถผ่อนชำระได้ และอยู่ในช่วงสภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ส่งผลทำให้เกิด NPLs มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและ ROA มีแนวโน้มลดลง ความเชื่อมั่นต่อธนาคารลดลง

ภาพที่ 4.11: ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TMB)

จากกราฟ แสดงให้เห็นว่า NPLs ของธนาคาร ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและลดลงแบบไม่คงที่ และซึ่งอาจจะมีสาเหตุมาจาก การการบริหารสินเชื่อภายในยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เป็นผลให้ ROA ตีลบในปี พ.ศ. 2549-2550 แสดงให้ว่าธนาคารขาดทุนจากการประกอบธุรกิจ โดยเฉพาะด้านการปล่อยสินเชื่อและมีปัญหาการค้างชำระจากลูกค้า เนื่องจากสินเชื่อคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของรายได้หลักของธนาคาร และมีผลประกอบการที่ดีขึ้นในปีต่อไป ซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มที่ดีขึ้นในอนาคต

4.3 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ ผู้วิจัยจะเริ่มจากการตรวจสอบปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่างๆ ดังที่แสดงในตารางที่ 4.4 พบว่า ไม่มีตัวแปรอิสระคู่ใดที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่า 0.7 หรือต่ำกว่า -0.7 ซึ่งหมายความว่า ไม่มีปัญหาความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างตัวแปรอิสระเกิดขึ้นในการวิเคราะห์การถดถอย

ตารางที่ 4.4: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Variable	ROA	NPL	IP	FEE	OPE	PPL
NPL	1.000					
IP	0.170	1.000				
FEE	- 0.343*	- 0.160	1.000			
OPE	0.197	0.431*	- 0.211*	1.000		
PPL	0.604*	0.360*	- 0.181	0.445*	1.000	
SIZE	- 0.110	0.124	0.452*	-0.147	0.007	1.000

หมายเหตุ : 1. * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. Npl = ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้, Ip = รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ,
Fee = รายได้ที่มีค่าใช้จ่าย, Ope = ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน,
Ppl = คุณภาพสินเชื่อ, Size = ขนาดของธนาคาร

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งตัวแปรอิสระที่นำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ รายได้ที่มีค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน คุณภาพสินเชื่อและขนาดของธนาคาร ส่วนตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งผลการวิเคราะห์สามารถแสดงได้ดังตารางที่ 4.5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Fixed และ Random Effect Regression

Variable	Fixed Effects Model			Random Effects Model		
	Coefficient	Std.Error	P-Value	Coefficient	Std.Error	P-Value
Npl	-0.0139	0.03323	0.676	-0.0070	0.0299	0.8160
Ip	0.1169	0.07285	0.113	0.1328**	0.0679	0.0500
Fee	0.2021	0.30051	0.503	0.2697	0.2599	0.2990
Ope	-0.0533***	0.00508	0.000	-0.0543***	0.0047	0.0000
Ppl	-0.1019*	0.05766	0.082	-0.0906*	0.0534	0.0900
Size	-0.1696	0.26598	0.526	-0.0443	0.1533	0.7720
Constant	7.6717	5.44597	0.163	4.9420	3.0790	0.1080
Observations	87			87		
R ²	0.7255			0.7237		

หมายเหตุ : 1. *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

2. Hausman Test statistic มีค่าเท่ากับ 1.26 และ P-Value มีค่าเท่ากับ 0.9738

3. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการทำกำไร

4. Npl = ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้, Ip = รายได้ดอกเบี่ยสุทธิ,

Fee = รายได้ที่มีใช้ดอกเบี่ย, Ope = ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน,

Ppl = คุณภาพสินเชื่อ, Size = ขนาดของธนาคาร

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระ โดยวิธีทางสถิติ คือ Fixed Effects Regression และ Random Effects Regression และผลการทดสอบด้วย Hausman Test Statistic มีค่าเท่ากับ 1.26 และ P-Value มีค่าเท่ากับ 0.9738 ซึ่งจากผลการทดสอบ P-Value มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทำให้ตัดสินใจเลือกใช้

แบบจำลอง Random Effects Regression เนื่องจาก Random Effects มีคุณสมบัติ Consistent โดยสามารถสรุปเป็นสมการได้ดังนี้

$$PA = 4.9420 - 0.007Npl + 0.1328Ip + 0.2697Fee - 0.0543Ope - 0.0906Ppl - 0.0443Size + \mu_i$$

จากตารางที่ 4.5 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ ได้ดังนี้

1. ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ มีค่าเท่ากับ 0.8160 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่า ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรรายได้ดอกเบี้ยสุทธิมีค่าเท่ากับ 0.0500 ซึ่งมีความน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 จึงถือได้ว่ารายได้ดอกเบี้ยสุทธิ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความสามารถในการทำกำไร และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของรายได้ดอกเบี้ยสุทธิมีค่าเท่ากับ 0.1328 แสดงว่า หากรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ ซึ่งวัดโดยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1328
3. รายได้ที่มีโชดดอกเบี้ย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรรายได้ที่มีโชดดอกเบี้ย มีค่าเท่ากับ 0.2990 ซึ่งมีความมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่ารายได้ที่มีโชดดอกเบี้ย ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
4. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปรค่าใช้จ่ายดำเนินงาน มีค่าเท่ากับ 0.0000 ซึ่งมีความน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.01 จึงถือได้ว่าค่าใช้จ่ายดำเนินงาน มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความสามารถในการทำกำไร และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของค่าใช้จ่ายดำเนินงาน มีค่าเท่ากับ 0.0543 แสดงว่า หากค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ซึ่งวัดโดยอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ลดลงร้อยละ 0.0543

5. คุณภาพสินเชื่อ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปร คุณภาพสินเชื่อ มีค่าเท่ากับ 0.0900 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 จึงถือได้ว่าคุณภาพสินเชื่อ มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความสามารถในการทำกำไร และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของคุณภาพสินเชื่อ มีค่าเท่ากับ 0.0906 แสดงว่า หากคุณภาพสินเชื่อ ซึ่งวัด โดยอัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ลดลงร้อยละ 0.0906

6. ขนาดของธนาคาร ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 เนื่องจากค่า P-Value ของตัวแปร ขนาดของธนาคาร มีค่าเท่ากับ 0.7720 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.10 ดังนั้น จึงถือได้ว่า ขนาดของธนาคาร ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บทที่ 5 บทสรุป

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้ได้ทำการศึกษาสถานภาพของปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 11 ธนาคาร ซึ่งเป็นธนาคารพาณิชย์เต็มรูปแบบ โดยอาศัยกระบวนการทางสถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลอนุกรมเวลารายปีในช่วง ปี พ.ศ. 2548 ถึง ปี พ.ศ. 2557

จากการศึกษาสถานภาพของปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่าอัตราส่วนปริมาณส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม ของทั้ง 11 ธนาคาร เรียงจากน้อยไปมาก แสดงดังตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5.1: อัตราส่วนปริมาณส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับ ที่	ชื่อหลักทรัพย์	ชื่อย่อ หลักทรัพย์	NPLs/สินเชื่อ รวม (%)
1	บริษัท ทีสโก้ไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TISCO	1.17
2	บริษัท ทูธนชาติ จำกัด (มหาชน)	TCAP	1.21
3	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	LHBANK	1.25
4	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	KBANK	1.73
5	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	SCB	2.02
6	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BBL	2.36
7	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	BAY	2.78
8	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	CIMBT	2.80
9	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	KKP	3.57
10	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTB	3.99
11	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	TMB	5.74
	Mean		2.60
	Std.Dev.		1.41
	Maximum		5.74
	Minimum		1.17

หมายเหตุ : ตัวเลขในตารางเป็นค่าเฉลี่ยของข้อมูลแต่ละธนาคาร ระหว่างปี พ.ศ. 2548-2557

จากตารางแสดงให้เห็นว่า อัตราส่วนปริมาณส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวม ของทั้ง 11 ธนาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 2.60 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ร้อยละ 1.41 โดยธนาคารที่มีอัตราส่วนปริมาณส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวมมากที่สุด คือ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 5.74 และธนาคารที่มีอัตราส่วนปริมาณส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวมน้อยที่สุด คือ บริษัท ทีเอสโกไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน) มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 1.17 ซึ่งเป็นธนาคารขนาดเล็ก ดังนั้นจะต้องมีการกำหนดกลยุทธ์และมาตรการในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารอย่างเป็นระบบ เพื่อลดสัดส่วนการเกิดปัญหาสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ของธนาคารในอนาคต จากการศึกษาพบว่า จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก สภาพเศรษฐกิจ นโยบายของรัฐ กฎระเบียบต่างๆ ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเฉพาะเกณฑ์การตั้งสำรองใหม่ตามมาตรฐานการบัญชีสำรองระหว่างประเทศ และการปรับโครงสร้างหนี้ โดยส่วนใหญ่จะใช้วิธียืดระยะเวลาการชำระหนี้ให้กับลูกหนี้ เพื่อให้การแก้ปัญหาปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในระยะยาว

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ซึ่งทำเพื่อศึกษาอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม หากไม่คำนึงถึงนัยสำคัญทางสถิติ จะพบว่า ปริมาณสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีอิทธิพลในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไร เมื่อพิจารณาปัจจัยอื่นๆ พบว่า รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกกับความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หากรายได้ดอกเบี้ยสุทธิ ซึ่งวัดโดยส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยรับและจ่าย เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.1328 นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความสามารถในการทำกำไร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หากค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ซึ่งวัดโดยอัตราส่วนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อรายได้รวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ลดลงร้อยละ 0.0543 สำหรับคุณภาพสินเชื่อ พบว่า มีความสัมพันธ์ในทิศทางลบกับความสามารถในการทำกำไร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หากคุณภาพสินเชื่อ ซึ่งวัดโดยอัตราส่วนค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อเงินให้สินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ความสามารถในการทำกำไร ซึ่งวัดโดยอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ลดลงร้อยละ 0.0906 ในขณะที่รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม หากไม่คำนึงถึงนัยสำคัญทางสถิติ จะพบว่า

รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย มีอิทธิพลในเชิงบวกต่อความสามารถในการทำกำไร และยังพบว่าขนาดของธนาคาร ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม หากไม่คำนึงถึงนัยสำคัญทางสถิติ จะพบว่า ขนาดของธนาคาร มีอิทธิพลในเชิงลบต่อความสามารถในการทำกำไร

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะทำการเปรียบเทียบผลการทดสอบสมมติฐานที่แสดงในบทที่ 4 ร่วมกับแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในอดีต เพื่อพิจารณาผลการศึกษาในครั้งนี้มีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างจากทฤษฎีและผลการศึกษาในอดีตอย่างไร เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่พบในงานวิจัยนี้ถือว่ามีสัดส่วนไม่สูงมากนัก เนื่องจากทำการวิจัยในช่วงปี พ.ศ. 2548-2557 ซึ่งเมื่อเทียบกับในช่วงวิกฤติต้มยำกุ้ง เป็นช่วงวิกฤติทางการเงิน ซึ่งส่งผลกระทบต่อหลายประเทศในทวีปเอเชีย ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งมีสาเหตุมาจาก หนี้ต่างประเทศ การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด การดำเนินงานของสถาบันการเงิน การโจมตีค่าเงินบาทและฟองสบู่ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ นั่นคือ สาเหตุสำคัญ ภาวะฟองสบู่ราคาสินทรัพย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เมื่อราคาเริ่มลดลง ผู้ประกอบการจะเลิกลงทุน เกิดการหดตัวเหมือนฟองสบู่ที่หดตัวอย่างรวดเร็ว เกิดภาวะฟองสบู่แตก ทำให้เกิดปัญหาปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ซึ่งเป็นปัญหาที่ลูกหนี้ไม่มีความสามารถในการชำระเงินคืนหรือ เงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 3 เดือน นับตั้งแต่วันครบกำหนดชำระตามสัญญา หรือในกรณีที่ค้างไม่ถึง 3 เดือน แต่มีความไม่แน่นอนในการชำระหนี้ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อหลายประเทศในทวีปเอเชีย ตั้งแต่ พ.ศ. 2540

ในงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงการรวมกลุ่มอาเซียน+3 เป็นการนำไปสู่การจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยชาติสมาชิกจะร่วมมือและสนับสนุนกันในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างเขตความร่วมมือทางความมั่นคง และการเมืองที่ไม่ใช่ความรุนแรง ทั้งนี้ ความร่วมมือต่าง ๆ จะอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือสำคัญ อาเซียน+3 (Asean+3 Summit) หรือ อาเซียนพลัสทรี หมายถึง การดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ รวมกับอีก 3 ประเทศนอกอาเซียน ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งทั้ง 3 ประเทศนี้อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และนับเป็นประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญในระดับโลก ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงปัญหาปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในช่วงเกิดวิกฤติทางการเงิน โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่น

ร้อยละ 80 ของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เป็นหนี้ในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจบริการ ธุรกิจค้าส่ง ค้าปลีก และธุรกิจก่อสร้าง ซึ่งเป็นปัญหาในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามารถ ในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์โดยตรง โดยหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพ การดำเนินนโยบายการเงินการคลังของรัฐบาล

ดังนั้นจะต้องมีมาตรการและนโยบายในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์อย่างเป็นระบบ อย่างที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ถือเป็นประเทศผู้นำด้านเศรษฐกิจใน ทวีปเอเชีย และมีบทบาทสำคัญในเวทีโลก ดังนั้น การที่อาเซียนสามารถดึงให้ทั้ง 3 ประเทศ เข้า มาร่วมในกรอบความร่วมมือของอาเซียนได้ จึงทำให้เกิดความร่วมมือในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งจะเป็ นประโยชน์ต่อประเทศสมาชิก ดังนั้นอาเซียน+3 จะเป็นการร่วมตัวที่มีบทบาทอย่างมากในการพัฒนา เศรษฐกิจระดับโลก เพราะสัดส่วนของประชากรทั้ง 13 ประเทศ คิดเป็นหนึ่งในสามของประชากรโลก และมียอดเงินสำรองต่างประเทศรวมกันมากกว่าครึ่งหนึ่งของเงินสำรอง ซึ่งถือเป็นผลดีในระยะยาว

เมื่อพิจารณาอิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำ กำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ปริมาณสินเชื่อนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ไม่ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่อิทธิพลที่ปรากฏคือ เชิงลบ ซึ่งตรงกับทฤษฎีและงานวิจัยในอดีตของ อุทุมพร นิลรัตน์ (2551) เพราะ หลังจากเกิดวิกฤติในปี พ.ศ. 2540 ธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง จะมีการตั้งสำรองเพื่อป้องกันปัญหาสินเชื่อนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ที่เกิดขึ้น และการตั้งสำรองนั้นถือเป็นค่าใช้จ่าย แต่ถ้าครบกำหนดแล้ว สินเชื่อนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้(NPLs) ที่คิดว่าจะเสียกลับไม่เสีย ดังนั้นการตั้งสำรองนั้นจะกลับมาเป็นรายได้ของธนาคารพาณิชย์เช่นเดิม ซึ่งสอดคล้องกับผลที่เกิดขึ้น ในอดีต

ผลการวิเคราะห์รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเชิงบวก ซึ่งตรงกับทฤษฎีและงานวิจัยในอดีตของ อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม (2554)

ผลการวิเคราะห์รายได้ที่มีโชดดอกเบี้ย ไม่ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากไม่มีอิทธิพลอย่างมี นัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง ประเทศไทย แต่อิทธิพลที่ปรากฏคือ เชิงบวก ซึ่งตรงกับทฤษฎีและงานวิจัยในอดีตของ อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม (2554) เพราะ รายได้ที่มีโชดดอกเบี้ยในงานวิจัยฉบับนี้ หมายถึง อัตราส่วนรายได้ ค่าธรรมเนียมและบริการต่อสินทรัพย์รวม ซึ่งไม่ใช่รายได้หลักของธนาคารจึงไม่มีอิทธิพลอย่างมี นัยสำคัญ ซึ่งรายได้หลักของธนาคาร มาจากการปล่อยสินเชื่อ

ผลการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากมีอทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเชิงลบ ซึ่งตรงกับทฤษฎีและงานวิจัยในอดีตของ จิณห์วรา เชื้อเมืองพาน (2552)

ผลการวิเคราะห์คุณภาพสินเชื่อ ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากมีอทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในเชิงลบ ซึ่งตรงกับทฤษฎีและงานวิจัยในอดีตของ จิณห์วรา เชื้อเมืองพาน (2552)

ผลการวิเคราะห์ขนาดของธนาคาร ไม่ตรงกับสมมติฐาน เนื่องจากไม่มีอทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แต่อธิพลที่ปรากฏคือ เชิงลบ ซึ่งตรงกับแนวความคิดทฤษฎีกำไร เพราะ ความสามารถทำกำไรคำนวณจาก อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม ซึ่ง ธนาคารขนาดใหญ่จะมีความสามารถทำกำไรน้อยกว่าธนาคารขนาดเล็ก เนื่องจากมีปริมาณสินทรัพย์รวมมากกว่า

5.3 ข้อเสนอแนะต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงอทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งทำให้ธนาคารเองได้รู้ถึงอทธิพลของ NPLs และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีต่อความสามารถในการทำกำไร หากในอนาคตเศรษฐกิจเกิดการชะลอตัว ส่งผลให้ความสามารถในการชำระหนี้ลดลง จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในระยะยาว ดังนั้น จะเป็นประโยชน์กับธนาคารพาณิชย์ในการวางแผนเพื่อหาแนวทางในการบริหารการปล่อยสินเชื่อและสร้างนโยบาย เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นของการดำเนินงานในอนาคตได้

2. หน่วยงานภาครัฐและเอกชน เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย บริษัทหลักทรัพย์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ (ดีเอสไอ) บริษัทบริหารสินทรัพย์ กระทรวงการคลัง ฯลฯ รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เช่น ผู้ตรวจการธนาคารพาณิชย์ คณะผู้บริหารและพนักงานธนาคารพาณิชย์ ฯลฯ ได้รับทราบสถานการณ์ NPLs ของธนาคารพาณิชย์ และสามารถนำข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในการบริหารจัดการ การวางแผน เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้และเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแล

3. การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มีความเสี่ยง ผลการวิเคราะห์และข้อมูลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์กับนักลงทุน ทำให้รับทราบปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนในหุ้นกลุ่มธนาคาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

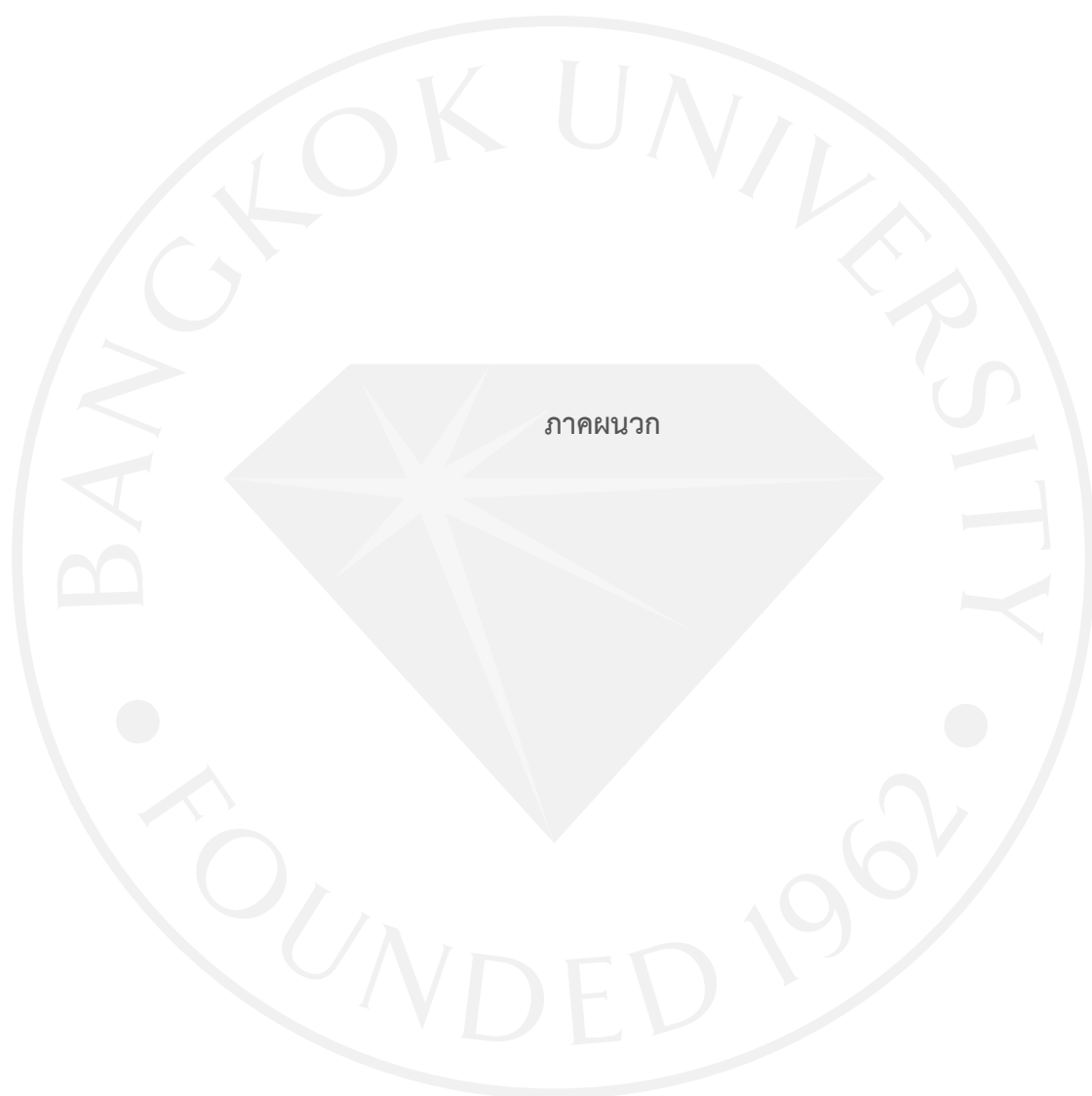
ผู้วิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปสร้างข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ดังต่อไปนี้

1. ควรทำการศึกษาความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ โดยเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ในช่วงก่อนและหลังวิกฤติการณ์ทางการเงิน เพื่อที่จะสามารถเปรียบเทียบได้ว่าธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งได้รับผลกระทบอย่างไร ชัดเจนยิ่งขึ้น และมีความสามารถในการทำกำไรเช่นใด
2. ควรทำการศึกษาข้อมูลของบริษัทต่างๆ หลายๆบริษัท ในกลุ่มธุรกิจการเงิน ซึ่งอาจเป็นบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มาทำการเปรียบเทียบความสามารถในการทำกำไร ทำให้เกิดผลลัพธ์ที่แม่นยำมากขึ้น
3. ควรมีการเก็บข้อมูล Gross NPLs และ Net NPLs ของธนาคารพาณิชย์ในแต่ละแห่ง เพื่อที่จะสามารถเปรียบเทียบได้ว่าธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งได้รับผลกระทบอย่างไรจากปัจจัยนี้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ เมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการทำกำไร ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมาอาจจะแตกต่างกัน
4. ในอนาคตอาจมีการเพิ่มปัจจัยมหภาคมาศึกษาเพิ่มเติม เช่น อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ อัตราเงินเพื่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) เป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

บรรณานุกรม

- กฤษฎา เสกตระกูล. (2547). *การวิเคราะห์ห้บการเงินธนาคารพาณิชย์ ตอนที่2*. สืบค้นจาก https://www.tsithailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=881&Itemid=204&limit=1&limitstart=22.
- กรวีร์ ชัยอมรไพศาล. (2545). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- จิณห์วรา เชื้อเมืองพาน. (2552). *ความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จอมขวัญ สงบกิจ. (2547). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2548). *การบริหารธุรกิจ*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- เทียนไชย ตติยวเศรษฐ์. (2548). *กำไรขององค์กรธุรกิจ*. สืบค้นจาก <https://www.econ.neu.ac.th/web/object/lesson02.html>.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2558). *ผลการดำเนินงานของระบบธนาคารพาณิชย์*. สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/Thai/PressandSpeeches/Press/News2558/n3858t>.
- วเรศ อุปปาดิก. (2544). *เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร (พิมพ์ครั้งที่5)*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วีรศักดิ์ สุขอาณารักษ์. (2543). *การบริหารการเงิน*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วุฒิกกร บำเพ็ญนรกิจ. (2538). *ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุภาพร ประเสริฐสิริเจริญ. (2551). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมของธนาคารพาณิชย์ไทยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. การค้นคว้าแบบอิสระมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สุรักษ์ บุนนาค และวณิ ฉ่อยเกียรติกุล. (2538). *การเงินและการธนาคาร*. สืบค้นจาก <http://lib.neu.ac.th/ULIB/dublin.php?ID=9625>.

- อรุณรัตน์ ลิขิตทางธรรม. (2554). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ช่วงปี พ.ศ. 2544 – 2552*. การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทุมพร นิลรัตน์. (2551). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการทำกำไรของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)*. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- Anderson, L. C., & Burger, A. G. (1972). *Money and finance: Readings in theory, policy and institutions* (2nd ed.). New York: John Wiley and Sons.
- Martani, D., & Munaiseche, R. R. (2008). *Factors Affecting Profitability of Multi-finance Company in Indonesia*. Retrieved from http://staff.ui.ac.id/internal/0600500045/publikasi/F6_FactorsAffectingProfitabilityofMulti-financeCompanyinIndonesia_DwiMartani.pdf.
- Hempel, G. H., Coteman, A. B., & Simonson, D. G. (1994). *Bank management text and cases* (4th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-hall.

ตารางที่ 1: Data-Regression

N	FIRM	YEAR	Y	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
1	BAY	2548	1.00	9.21	3.65	0.55	45.23	4.62	20.29
		2549	0.24	5.07	4.38	0.59	48.61	6.16	20.32
		2550	-0.59	6.69	4.26	0.64	64.06	7.55	20.30
		2551	0.78	3.92	4.29	0.66	58.98	5.64	20.43
		2552	1.07	3.54	4.01	0.80	50.18	6.34	20.47
		2553	1.5	2.15	5.31	1.02	51.75	5.15	20.58
		2554	1.72	1.57	4.13	1.14	51.76	4.10	20.67
		2555	1.88	0.93	3.84	1.19	53.09	3.49	20.79
		2556	1.41	0.79	3.76	1.23	52.80	3.79	20.89
		2557	1.53	0.92	3.87	1.22	50.66	3.61	20.92
2	BBL	2548	1.61	11.05	4.45	0.84	47.93	7.85	21.06
		2549	1.6	4.34	4.99	0.82	47.29	6.97	21.12
		2550	1.85	3.30	4.73	0.81	44.60	6.08	21.19
		2551	1.8	2.62	4.37	0.85	45.10	4.57	21.24
		2552	1.7	2.32	4.19	0.89	44.99	5.29	21.30
		2553	1.95	1.58	3.92	0.88	42.62	5.40	21.39
		2554	1.68	1.02	3.73	0.86	43.85	5.44	21.47
		2555	1.78	0.64	3.74	0.79	44.33	5.27	21.61
		2556	1.79	0.71	3.43	0.82	41.49	5.12	21.68
		2557	1.68	1.00	3.64	0.79	44.48	5.02	21.74

ตารางที่1 (มีต่อ)

N	FIRM	YEAR	Y	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
3	CIMBT	2548	0.25	-	3.32	0.19	79.54	17.69	19.41
		2549	-0.22	-	8.50	0.19	75.15	7.35	19.20
		2550	-3.27	-	9.62	0.18	358.33	11.23	19.14
		2551	-0.92	5.88	8.47	0.22	92.67	9.73	19.17
		2552	0.03	6.34	4.95	0.29	79.15	9.24	18.76
		2553	0.51	1.95	4.82	0.45	75.04	2.78	18.76
		2554	0.89	2.22	3.26	0.52	68.47	2.75	18.94
		2555	0.87	1.94	3.48	0.43	63.94	2.39	19.12
		2556	0.58	1.67	3.19	0.45	59.49	2.99	19.45
		2557	0.45	1.73	3.87	0.49	67.97	3.07	19.43
4	KBANK	2548	2.17	7.08	4.60	0.76	41.92	5.55	20.55
		2549	2.01	3.08	4.99	0.82	46.14	4.68	20.66
		2550	2.22	2.07	4.59	1.01	45.35	3.18	20.72
		2551	1.93	1.50	4.49	0.98	47.96	2.92	20.99
		2552	1.59	1.82	4.28	1.11	51.24	3.13	21.03
		2553	2.09	1.37	4.40	1.12	62.77	3.01	21.16
		2554	2.45	1.12	4.68	1.20	61.14	2.89	21.27
		2555	2.58	0.97	4.86	1.18	60.30	2.77	21.45
		2556	2.58	0.97	5.15	1.29	59.89	2.75	21.55
		2557	2.69	0.96	5.52	1.42	61.38	3.09	21.59

ตารางที่ 1 (มีต่อ)

N	FIRM	YEAR	Y	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
5	KKP	2548	3.99	-	-	0.07	33.52	-	18.04
		2549	3.21	9.55	5.89	0.03	39.18	6.24	18.16
		2550	3.14	8.86	3.49	0.15	36.28	4.55	18.30
		2551	2.01	5.38	5.02	0.20	36.97	4.33	18.56
		2552	2.56	3.80	5.33	0.31	38.84	4.36	18.66
		2553	3.03	2.69	4.39	0.30	46.61	3.96	18.77
		2554	2.07	1.71	0.45	0.75	50.47	3.37	19.06
		2555	1.91	1.29	2.80	0.98	52.45	3.23	19.27
		2556	2.24	2.16	2.30	1.75	46.81	3.40	19.33
		2557	1.23	3.27	2.51	1.44	54.77	4.13	19.30
6	KTB	2548	1.5	10.95	4.04	0.39	43.31	4.45	20.87
		2549	1.19	6.40	4.66	0.50	41.29	4.15	20.91
		2550	0.62	7.07	4.32	0.55	46.54	3.73	20.92
		2551	1.24	5.63	4.04	0.55	48.99	3.36	21.01
		2552	1.23	4.86	3.77	0.60	53.08	3.75	21.16
		2553	1.24	3.48	3.36	0.59	52.79	3.61	21.29
		2554	1.22	2.48	3.29	0.58	47.72	3.10	21.40
		2555	1.49	2.09	4.06	0.59	43.16	3.60	21.54
		2556	1.75	1.83	3.99	0.62	42.74	3.59	21.65
		2557	1.52	1.58	3.93	0.60	44.89	3.73	21.73

ตารางที่ 1 (มีต่อ)

N	FIRM	YEAR	Y	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
7	LHBANK	2548	-	-	-	-	-	-	-
		2549	-	-	-	-	-	-	-
		2550	-	-	-	-	-	-	-
		2551	-	-	-	-	-	-	-
		2552	-	-	-	-	-	-	-
		2553	-	1.09	2.25	0.08	47.80	0.98	17.95
		2554	-	1.18	2.44	0.11	51.07	1.07	18.21
		2555	0.88	1.26	2.39	0.09	52.68	1.06	18.62
		2556	0.81	1.18	2.85	0.17	50.94	1.37	18.82
		2557	0.95	1.38	3.11	0.13	48.16	1.84	18.92
8	SCB	2548	2.52	9.33	3.79	1.02	44.96	8.52	20.52
		2549	1.92	3.03	4.18	1.06	47.70	6.71	20.75
		2550	2.27	2.58	4.09	1.09	48.45	5.27	20.88
		2551	2.51	2.59	4.44	1.13	44.18	4.48	20.94
		2552	2.2	2.21	4.10	1.19	45.78	4.48	20.98
		2553	2.45	1.61	3.89	1.26	44.41	3.87	21.11
		2554	2.83	0.97	3.65	1.05	52.28	3.48	21.35
		2555	2.47	1.05	4.03	0.90	41.17	3.28	21.54
		2556	2.61	1.08	4.25	0.97	38.30	3.41	21.65
		2557	2.55	1.19	4.63	0.97	37.53	3.28	21.72

ตารางที่ 1 (มีต่อ)

N	FIRM	YEAR	Y	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
9	TCAP	2548	-	-	-	-	-	-	-
		2549	-	-	-	-	-	-	-
		2550	-	-	-	-	-	-	-
		2551	-	-	-	-	-	-	-
		2552	2.21	0.68	4.69	0.30	63.52	3.63	19.95
		2553	2.26	0.32	3.55	0.38	60.72	4.53	20.60
		2554	1.34	1.40	1.97	0.38	60.84	3.99	20.61
		2555	1.27	1.26	2.45	0.41	59.91	3.03	20.75
		2556	2.02	1.56	2.52	0.66	39.84	3.58	20.77
		2557	1.25	1.50	2.90	0.58	49.99	3.51	20.75
10	TISCO	2548	-	-	-	-	-	-	-
		2549	-	-	-	-	-	-	-
		2550	-	-	-	-	-	-	-
		2551	-	1.62	1.61	0.89	48.78	1.82	18.65
		2552	-	1.57	3.18	0.86	48.43	2.17	18.75
		2553	2.68	1.16	1.18	1.08	41.79	2.83	18.96
		2554	2.48	0.88	2.35	1.29	44.57	-	19.21
		2555	1.88	0.79	2.47	1.42	48.90	-	19.49
		2556	1.67	1.03	2.80	1.44	39.49	-	19.70
		2557	1.57	1.56	2.76	1.57	37.63	2.69	19.58

ตารางที่ 1 (มีต่อ)

N	FIRM	YEAR	Y	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
11	TMB	2548	1.14	12.18	2.14	0.42	55.14	5.79	20.39
		2549	-1.63	6.15	2.59	0.51	94.35	5.59	20.44
		2550	-6.31	7.79	3.08	0.67	162.78	11.07	20.25
		2551	0.1	7.46	3.49	0.62	71.10	10.72	20.22
		2552	0.37	8.31	3.18	0.58	75.73	8.42	20.11
		2553	0.57	6.32	3.19	0.57	69.86	5.61	20.19
		2554	0.62	3.98	3.94	0.52	65.53	5.43	20.39
		2555	0.23	2.61	4.03	0.66	57.81	5.48	20.38
		2556	0.95	1.40	4.33	0.73	49.82	6.29	20.46
		2557	1.36	1.36	4.26	0.71	52.66	5.33	20.51

ตารางที่ 2: ข้อมูลทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

Bank	สินทรัพย์รวม (ล้านบาท)	หนี้สินรวม (ล้านบาท)	รวมส่วนของ ผู้ถือหุ้น (ล้านบาท)	เงินให้สินเชื่อ รวม (ล้านบาท)	สินเชื่อที่ไม่ ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) (ล้านบาท)	เงินรับฝาก (ล้านบาท)	รายได้ ค่าธรรมเนียม และบริการ (ล้านบาท)	รายได้รวม (ล้านบาท)	กำไรสุทธิ (ล้านบาท)
BAY	877,504.28	786,291.59	91,212.69	684,058.35	18,986.88	610,546.45	8,443.70	43,173.22	7,436.36
BBL	1,976,625.46	1,756,848.61	219,776.85	1,310,819.29	30,950.86	1,516,325.40	16,433.11	74,152.90	25,697.14
CIMBT	210,967.06	199,346.81	11,620.25	124,799.78	3,494.51	145,722.12	712.54	6,600.66	- 650.73
KBANK	1,546,051.35	1,391,757.81	154,293.54	1,053,144.88	18,189.33	1,105,934.20	17,783.64	98,664.14	25,345.86
KKP	152,949.47	129,301.74	23,647.74	127,951.25	4,570.56	84,742.69	1,276.36	8,825.39	2,700.65
KTB	1,768,715.11	1,632,586.73	136,128.37	1,271,111.54	50,730.54	1,345,673.07	10,078.23	64,696.61	18,055.78
LHBANK	116,010.68	103,008.13	13,002.55	80,719.07	1,005.15	72,999.56	144.80	2,687.92	736.30
SCB	1,640,582.91	1,472,948.24	167,634.68	1,157,530.95	23,330.86	1,174,394.37	17,100.06	80,399.43	29,773.05
TCAP	889,582.16	809,863.74	79,718.42	672,954.95	8,139.01	556,736.50	4,201.34	41,068.27	10,573.47
TISCO	232,076.51	214,555.71	17,520.80	190,635.38	2,234.61	127,427.65	3,046.47	11,520.74	3,183.39
TMB	683,085.02	630,733.47	52,351.55	459,536.26	26,393.43	487,195.19	4,099.96	21,580.29	- 2,114.14
Mean	917,650.00	829,749.33	87,900.68	648,478.34	17,093.25	657,063.38	7,574.56	41,215.42	10,976.10
Std.Dev.	708,342.12	637,978.12	72,342.67	486,207.75	15,346.72	541,606.94	6,829.12	33,874.50	11,747.08
Maximum	1,976,625.46	1,756,848.61	219,776.85	1,310,819.29	50,730.54	1,516,325.40	17,783.64	98,664.14	29,773.05
Minimum	116,010.68	103,008.13	11,620.25	80,719.07	1,005.15	72,999.56	144.80	2,687.92	- 2,114.14

ตารางที่ 3: อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ประเทศไทย

Bank	ROA	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
BAY	1.05	3.48	4.15	0.90	52.71	5.05	20.57
BBL	1.74	2.86	4.12	0.83	44.67	5.70	21.38
CIMBT	-0.08	3.10	5.35	0.34	101.98	6.92	19.14
KBANK	2.23	2.09	4.76	1.09	53.81	3.40	21.10
KKP	2.54	4.30	3.57	0.60	43.59	4.17	18.74
KTB	1.30	4.64	3.95	0.56	46.45	3.71	21.25
LHBANK	0.88	1.22	2.61	0.12	50.13	1.26	18.51
SCB	2.43	2.56	4.11	1.06	44.48	4.68	21.14
TCAP	1.73	1.12	3.01	0.45	55.80	3.71	20.57
TISCO	2.06	1.23	2.34	1.22	44.23	1.36	19.19
TMB	-0.26	5.76	3.42	0.60	75.48	6.97	20.33
Mean	1.42	2.94	3.76	0.71	55.76	4.27	20.17
Std.Dev.	0.95	1.52	0.89	0.34	17.85	1.90	1.08
Maximum	2.54	5.76	5.35	1.22	101.98	6.97	21.38
Minimum	-0.26	1.12	2.34	0.12	43.59	1.26	18.51

ตารางที่ 4: ข้อมูลสรุปภาพรวมของอัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย

ค่าสถิติ	ROA	NPL	IP	FEE	OPE	PPL	SIZE
Mean	1.41	3.15	3.90	0.73	56.39	4.68	20.27
Std.Dev.	1.32	2.79	1.31	0.39	34.79	2.49	1.05
Maximum	3.99	12.18	9.62	1.75	358.33	17.69	21.74
Minimum	-6.31	0.32	0.45	0.03	33.52	0.98	17.95

ตารางที่ 5: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Variable	ROA	NPL	IP	FEE	OPE	PPL
NPL	1.000					
IP	0.170	1.000				
FEE	-0.343*	-0.160	1.000			
OPE	0.197	0.431*	-0.211*	1.000		
PPL	0.604*	0.360*	-0.181	0.445*	1.000	
SIZE	-0.110	0.124	0.452*	-0.147	0.007	1.000

ตารางที่ 6: ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยวิธี Fixed และ Random Effect

Regression

Variable	Fixed Effects Model			Random Effects Model		
	Coefficient	Std.Error	P-Value	Coefficient	Std.Error	P-Value
Npl	-0.0139	0.03323	0.676	-0.0070	0.0299	0.8160
Ip	0.1169	0.07285	0.113	0.1328**	0.0679	0.0500
Fee	0.2021	0.30051	0.503	0.2697	0.2599	0.2990
Ope	-0.0533***	0.00508	0.000	-0.0543***	0.0047	0.0000
Ppl	-0.1019*	0.05766	0.082	-0.0906*	0.0534	0.0900
Size	-0.1696	0.26598	0.526	-0.0443	0.1533	0.7720
Constant	7.6717	5.44597	0.163	4.9420	3.0790	0.1080
Observations	87			87		
R ²	0.7255			0.7237		

ตารางที่ 7: อัตราส่วนปริมาณส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ลำดับ ที่	ชื่อหลักทรัพย์	ชื่อย่อ หลักทรัพย์	NPLs/สินเชื่อ รวม (%)
1	บริษัท ทีเอสไอไฟแนนเชียลกรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	TISCO	1.17
2	บริษัท ทูนอนชาต จำกัด (มหาชน)	TCAP	1.21
3	บริษัท แอล เอช ไฟแนนซ์เชียล กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)	LHBANK	1.25
4	ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)	KBANK	1.73
5	ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)	SCB	2.02
6	ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	BBL	2.36
7	ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน)	BAY	2.78
8	ธนาคาร ซีไอเอ็มบี ไทย จำกัด (มหาชน)	CIMBT	2.80
9	ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน)	KKP	3.57
10	ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	KTB	3.99
11	ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน)	TMB	5.74
	Mean		2.60
	Std.Dev.		1.41
	Maximum		5.74
	Minimum		1.17

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาววิกานดา ใจสมุทร
อีเมล	vanjung123@gmail.com
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2555 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสภาราชนิ จังหวัดตรัง สายวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์ ปีการศึกษา 2551
ประสบการณ์ทำงาน	ปี 2556 ถึงปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ชำระหลักทรัพย์ สายปฏิบัติการธุรกรรมการเงินและหลักทรัพย์ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด มหาชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ข้อตกลงว่าด้วยการอนุญาตให้ใช้สิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์

วันที่ 22 เดือน มกราคม พ.ศ. 2559

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว) วิกานดา ไชยบุตร อยู่บ้านเลขที่ 698/200 คอนโด Ideo Mix Phaholyothin

ซอย ถนน พหลโยธิน ตำบล/แขวง สามเสนใน

อำเภอ/เขต พญาไท จังหวัด กรุงเทพฯ รหัสไปรษณีย์ 10400

เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ รหัสประจำตัว 7570600200

ระดับปริญญา ตรี โท เอก

หลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การเงิน

คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ" ฝ่ายหนึ่ง และ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ตั้งอยู่เลขที่ 119 ถนนพระราม 4 แขวงพระโขนง เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร

10110 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ" อีกฝ่ายหนึ่ง ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้

สิทธิ ตกลงทำสัญญากันโดยมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิขอรับรองว่าเป็นผู้สร้างสรรค์และผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในงานวิทยานิพนธ์ / สารนิพนธ์หัวข้อ

อิทธิพลของปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ต่อความสามารถในการทำกำไร

ของธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ต่อไปนี้เรียกว่า "วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์")

ข้อ 2. ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิตกลงยินยอมให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิโดยปราศจากค่าตอบแทนและไม่มีกำหนดระยะเวลาในการนำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนา งาน ให้อะไรอันเกิดจากลิขสิทธิ์แก่ผู้อื่น อนุญาตให้ผู้อื่นใช้สิทธิโดยจะกำหนดเงื่อนไขอย่างหนึ่งอย่างใดด้วยหรือไม่ก็ได้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือเพียงบางส่วน หรือการกระทำอื่นใดในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ 3. หากกรณีมีข้อขัดแย้งในปัญหาสิทธิในวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ระหว่างผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิกับ บุคคลภายนอกก็ดี หรือระหว่างผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิกับบุคคลภายนอกก็ดี หรือมีเหตุขัดข้องอื่นๆ เกี่ยวกับ ลิขสิทธิ์ อันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่สามารถนำงานนั้นออกทำซ้ำ เผยแพร่ หรือโฆษณาได้ ผู้อนุญาตให้ ใช้สิทธิยินยอมรับผิดชอบและชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นแก่ผู้ได้รับ อนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งสิ้น

สัญญานี้ทำขึ้นสองฉบับ มีข้อความเป็นอย่างเดียวกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยละเอียดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อให้ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน และเก็บรักษาไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้อนุญาตให้ใช้สิทธิ
()

ลงชื่อ.....ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ
(อาจารย์ อัญญา จุลพิสิฐ)
ผู้อำนวยการสำนักหอสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ลงชื่อ.....พยาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฤติกา ลีมลาวัลย์)
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ลงชื่อ.....พยาน
(ดร.สุเมธ ศุภกรโกศัย)
ผู้อำนวยการหลักสูตร/ ผู้รับผิดชอบหลักสูตร